СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 202. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 30-го СЕРПНЯ 1951. — No. 202. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 30, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

СЕНАТ ВИКЛЮЧАЄ ВИСИЛКУ ВОЄННИХ МАТЕРІЯЛІВ ДО СОВЄТІВ

Вашингтон, 28 серпня. — Поіменним голосуванням 55 голосами проти 16 Сенат схвалив біл відмовити економічну або військову допомогу кожній державі, яка продає зброю або інші воєнні предмети підсовєтським країнам. Навіть товари, які тільки можуть бути вжиті на воєнні споруди або амуніцію, виключені з доставами до совєтського бльоку держав. Щодо цієї останньої категорії достав кінцеве слово має президент. З різних причин він може згодитися на деякі доставки, якщо вони причиняються до забезпеки Злучених Держав. Законопроєкт, який оце перейшов у Сенаті, був схвалений у Палаті Репрезентантів 2 серпня, одначе з деякими змінами, які мусять бути вирівняні на конференції. Проти нього голосували в Сенаті 16 республиканців зі „Старої Гвардії", яких вважають ізоляціоністами. Вони проти того, щоб давати Труманові забагато повновластей. Сен. Гері Бирд, це єдиний демократ, що підтримував республиканців старої школи, одначе коли прийшло до вирішального голосування він вирішив не голосувати проти і стримався від голосування.

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВІ ДОСВІДИ З АТОМОВОЮ ЗБРОЄЮ

Вашингтон. — Незабаром відбудуться нові проби атомової зброї на пробних полях коло Лас Веґас, у стейті Невада. На нових пробах можуть бути приявні представники преси, радіовисилень і цивільної оборони, як це заявляє Комісія Атомової Енергії, яка каже, що такі вибухи у Неваді вважаються за звичайні. Одначе комісія остерігає, що атомове радіювання може сягати поза Неваду, його можна буде запримітити в кожній частині країни, одначе воно не завдасть шкоди ні людям ні худобі. Дати нових досвідів не подано, обмежуючись тільки виразом „в недалекому майбутньому". Тому, що після проб у січні й лютому появилася опозиція, що на майбутнє приготовляється досвід з легкою зброєю, панує здогад, що тепер випробовуватимуть менші стрільна, яких можна буде вживати в обороні держав з Північно-Атлантійського Пакту.

ВЕТЕРАНИ ПІДТРИМУЮТЬ ПРОЄКТ ЗАГАЛЬНОГО ВІЙСЬКОВОГО ВИШКОЛУ

Ню Йорк. — На конвенції Ветеранів Чужинних Воєн промовляв секретар фльоти Дан А. Кімбал, підносячи потребу створення мілітарної потуги в Америці, щоб тримати на припоні комуністичних аґресорів. Проголошуючи до зібраних заклик за створення потуги, секретар звернув увагу на такий впливовий чинник, як ветеранська організація, яка може переконати комуністів і інших „сяких-таких" щоб вони мали розум і не думали, що їм удасться поневолити вільних людей. Після того Ерлі Кок, краєвий командувач Американського Леґіону закликав зібраних до підтримки законопроєкту про загальний військовий вишкіл, називаючи цей проєкт „пашпортом до миру".

Після сесії конвенції відбувся парадний похід ветеранських відділів головними вулицями міста. На параду дивилися коло 150,000 осіб на П'ятій Евені. Похід очолював краєвий командувач Веверанів Чужинних Воєн Чарлс Дж. Раллс. Похід відзначався різними живими картинами, які брали участь як з'єднання в різних відділах.

СТВОРЕНО АҐЕНЦІЮ ДЛЯ КРИТИЧНИХ МАТЕРІЯЛІВ

Вашингтон. — Президент Труман створив нову установу, звану Аґенцію для Набування Оборонних Матеріялів, якої завданням буде подбати про закупно й зберігання стратегічних матеріялів як у середині країни так і закордоном. Крім самого закупна готових матеріялів, аґенція матиме право шукати в різних місцевостях природні джерела таких матеріялів, щоб їх розвинути й використати. Нова аґенція буде піддана під нагляд директора мобілізації, Чарлса Е. Вилсона.

● **Тестамент Вилйема Рандорфа Герста,** видавця газет в різних містах Америки, виказує $400,000,000 мастку. Небіжчик установив три фонди: один для вдови, другий для синів, а третій для підтримки добродійних установ.

ПІДВИШКА ПЛАТНІ ДЛЯ 207,000 РОБІТНИКІВ У ДЖЕНЕРАЛ ЕЛЕКТРИК

Ню Йорк. — Підприємство Дженерал Електрик Компані вирішило признати підвишку платні для своїх 207,000 робітників на два з половиною відсотки, а крім того додаток на покриття підвишки житьових коштів, як це передбачено в контракті. Дженерал Електрик це найбільша компанія для виробу електричних предметів у ЗДА. Її директори кажуть, що підвишка платні коштуватиме компанії 25-30 мільйонів долярів річно. Теперішній видаток на робітничі платні становить 900,000,000 річно. Підвишка маєбути одобрена Радою Стабілізації Платень.

З Вашингтону повідомляють, що понад 60,000 робітників у ткацькій промисловості дістали підвишку платні на шість з половиною відсотків, що становить девять з половиною центів на годину. Підвишка платні дійсна і назад — від 15 березня. Оці постанови одобрила Рада Стабілізації Платень одноголосно, пояснюючи своє становище винятковими обставинами. Найбільше число ткацьких робітників зайняте у підприємстві Амерікен Вулен Компані.

В АМЕРИЦІ

● **Мільйон летючок з осторогою** від отруєння газом роздасть управа міста Ню Йорку. З приходом холодних днів вікна будуть позамикані, а газ, що виходить з газових печей і труб, спричинює часті випадки смерти. Треба стежити за трубами, радить департамент здоров'я.

● **Щоб врятувати пса з моря,** корабель „Президент Тефт" зробив зупинку на водах Пацифіку. Це був пес-поводир сліпої дівчини, він випадково вискочив з покладу. Історію розповів капітан після прибуття до Сан Франціско.

● **У маневрах армії в Норт Каролайна** брали участь дівчата з відділу ВАФС. Це бюрові помішниці в повітряних силах. Маневри показали велику кількість нових родів зброї.

● **Чому протікає вода в новім тунелі** попід морську протоку з Мангатену до Бруклина? Це питання досліджують інженери. Дехто каже, що вода сама перестане протікати, коли залізні труби сильніше пристануть до себе в місцях, де вони сполучені.

НОВИЙ КОМУНО-ЧЕСЬКИЙ АМБАСАДОР у Вашингтоні, д-р Владимір Прохазка, зустрівся вчора в Білому Домі з таким прийняттям, на яке заслуговує представник терористичного поліційного режиму. Президент Труман, відбираючи кредеційні листи нового амбасадора, заявив, що американсько-чеські відносини погіршуються від часу „скритовбивства" міністра закордонних справ Яна Масарика, та що їх евентуальне поліпшення треба зачати від звільнення засудженого в Празі американського кореспондента Оатіса. На фото: д-р Прохазка (вцентрі) розмовляє з кореспондентами після авдієнції в президента Трумана.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАГОВОРИВ ОДВЕРТО ДО НОВОГО ЧЕСЬКОГО ПОСЛА

Вашингтон, 28 серпня. — Новий чехословацький амбасадор, д-р Володимир Прохазка, який явився в Білому Домі для передачі своїх дипломатичних повновластей, довідався про справжній настрій Америки супроти комуністичного режиму в його країні від самого президента Трумана. Відчитавши наперед складений і доволі чемний привіт, Труман зараз-ж своїми словами одверто заявив, що змагання до миру мусить виявитися у звільненні американського журналіста Вилйема Овтиса з празької тюрми і відісланні його додому. Що більше, президент сказав амбасадорові ввічі, що колишній чеський міністер закордонних справ, Ян Масарик, був замордований всупереч загальному твердженню комуністичного режиму, наче б він поповнив самогубство в 1948 р. і що саме з того часу погіршилися дипломатичні взаємини між Америкою й Чехословаччиною.

Коли Прохазка виходив з Білого Дому йому назустріч вийшли американські пікетники чеського роду, які несли написи про звільнення Овтиса з тюрми. У розмові з кореспондентами д-р Прохазка не скривав свого настрою після такого прийняття в Білому Домі. Він почував себе дуже приниженим.

АВСТРАЛІЄЦЬ НАМІЧЕНИЙ НА ГОЛОВНУ РОЛЮ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В САН ФРАНСІСКО

Вашингтон. — Американська делеґація підтримуватиме кандидатуру австралійського амбасадора Персі С. Спендера на ключевий пост заступника голови мирової конференції в Сан Франсіско, що почнеться 4-го вересня. Загально очікується, що головою конференції буде вибраний державний секретар Ачесон, як головний представник країни, що є господарем конференції. Проте, Ачесон задумує обмежити свою ролю тільки до початкових формальностей і передати дальший провід нарадами своєму заступникові. Амбасадор Спендер, колишній австралійський міністер закордонних справ є в дорозі до Злучених Держав. Конференцію привітає пі відкритті президент Труман. Секретар Ачесон відкриє її та буде нею проводити тимчасово аж до формального прийняття порядку нарад та вибору президії. В порядок нарад включена теж пропозиція, щоби виключити будь-які доповнення або додатки до приготованого вже проєкту мирового договору з Японією та щоби обмежити час виступу поодиноких представників до одної години. Приявність на конференції совєтської делеґації заповідає, що власне над тими справами готова розгорнутися широка і завзята дискусія. Тому, що в усіх цих справах Злучені Держави самі найбільше заінтересовані, державний секретар Ачесон приймє вибір на на голову конференції тільки формально, передаючи її фактичний провід своєму заступникові, на якого й намічено амбасадора Спендера з Австралії.

ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ ДАДУТЬ ТІТОВІ 150,000,000 ДОЛЯРІВ

Вашингтон. — Злучені Держави, Британія й Франція — приступили вже до виконання давнішого рішення, щоб негайно дати дол. 150,000,000 економічної та військової допомоги Югославії, як частини фондів на „забезпечення вільного світу", а пізніше буде видана решта цілої суми — дол. 150,000,000. Плян був ухвалений на нарадах трьох держав, щоб підтримати Тіта в його боротьбі проти совєтської аґресії. Тепер пробують приєднати для цієї справи ще інші країни, головно Канаду. Першу рату на закуп бавовни для Югославії, асиґнує Адміністрація Економічної Кооперації (Пляну Маршала) висотою дол. 29.000.000.

АЛІЯНТИ ВІДКИНУЛИ КОМУНІСТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ДАЛЬШИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Токіо, 29. серпня. — Аліянтський головний командант на Далекому Сході, ген. Метью Б. Ріджвей, відкинув комуністичне домагання, щоби аліянти провірили щераз закидуване їм — „бомбардування" їхнім літаком невтралізованої зони Каесонґ. Цю вимогу комуністи поставили за передумову продовжування переговорів в справі перемир'я. Ген. Ріджвей заявив комуністам, що аліянти готові продовжувати переговори, якщо комуністи самі змінять своє становище та провірять свої обвинувачення проти аліянтів, — які він вважає „фальшом і видумкою". Повідомлення ген. Ріджвея, скероване особисто до команданта північно-корейських військ і голови комуністичної делеґації на переговорах, ген. Кім Іль Сунґа, та команданта інтервенційних комуно-китайських добровольців, ген. Пенґ Теґ-гуаї, передано через аліянтські радіовисильні на Далекому Сході. Комуністи в своїй відповіді на попередню заяву ген. Ріджвея в тій справі обстоювали при своїх закидах, що аліянтський літак скинув розривні і запальні бомби на Каесонґ в безпосередньому віддаленні від місця переговорів, мовляв, щоби аліянти „признались" до того та щераз „провірили" цю справу і тільки тоді комуністи погодяться на дальші переговори, що їх перервано шість днів тому. Ген. Ріджвей в своєму новому посланні заявляє комуністичним командантам: „Пропозицію, яку ви видвигнули для поновної провірки випадку після пройшлого часу, не може мати іншої мети, як тільки продовжити цю неоправдану проволоку в переговорах щодо перемир'я. Якщо ви готові закінчити перерву в переговорах, проголошену вами в дні 23-го серпня, я — як це я вже заявив в своєму посланні з 25-го серпня — скерую своїх представників, — щоб вони зустрілись з вашими в намаганні дійти до розважного порозуміння в справі перемир'я." Аліянтське відкинення комуністичних пропозицій щодо „нової провірки" закидуваного аліянтам порушення невтральности Каесонґу базується не тільки на висліді попереднього слідства та певности, що жаден аліянтський літак не бомбардував Каесонґу, але теж на підозрінні, що після шістьох днів комуністи легко могли спрепарувати відповідні „докази". В теперішніх обставинах немає будь-яких виглядів, щоби могло прийти до будь-якого порозуміння в цій справі, бо аліянти напевно не визнають закидуваного їм порушення невтральности, якого вони не допустилися, а комуністи зі свого боку вже до тої міри заанґажувалися в тому видуманому випадку, що теж навряд чи признаються до своєї брехні.

ПОГАНА ПОГОДА ВСЕ ЩЕ ПРИПИНЮЄ ВОЄННУ АКЦІЮ В КОРЕЇ

Токіо, 29. серпня. — Сильні дощі та густі хмари над більшою частиною території Північної Кореї теж вчора майже унеможливлювали звичайну розвідочну акцію аліянтської авіації, що теж своє атрагетичне бомбардування воєнних об'єктів у ворожому запіллі мусіла сильно обмежити, користуючись виключно інструментами і радаром. З тих самих причин була обмежена до мінімум і сухопутня акція, бо дощі цілком розмочили терен і шляхи, а мряка не дозволяла розпізнавати людей і премети навіть на безпосередню віддаль. Проте, ці обставини не тільки не могли перешкодити, але й спряли продовжуваній вже від деякого часу розбудові ворожого фронту, зокрема підтягуванню на фронт нових військових резерв та зброї і амуніції. — Тільки аліянтська фльота без будь-яких перешкод і обмежень продовжувала свою облогу ворожих портів на східному і західному побережжях, бомбардуючи безупину портові споруди, ворожі артилерійські позиції та прибережні шляхи постачання, хоча і без можливостей провірювати наслідки бомбардування.

ДОЗРІВАЄ „ТІТОЇЗМ" В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Франкфурт. З повідомлень, які надходять зпоза залізної заслони, виходить недвозначно, що комуністична партія в Чехословаччині найбільше з усіх інших сателітів просякнена з верху до низів опозиційними до Москви і Сталіна елементами, що в кожній хвилині може перемінитися в новий чехословацький „тітоїзм". Всі дотеперішні чистки і терор не тільки в нічому не змінили положення і не „вичистили" партії, але в багатьох випадках ще тільки поширили і поглибили невдоволення та можливості явного бунту проти Москви. Це відноситься насамперед до чеської молоді, що, не зважаючи на всю комуністичну пропаґанду, сильно зберігає національні традиції та щораз більше бунтується проти накидуваного їй чужого світогляду. Невдоволення сильно поширюється серед донедавна ще найбільших комуністичних ентузіястів, які вже мали можливість і нагоду пізнати комунізм в практиці та розчарувалися. Закордонні спостерігачі приходять до переконання, що на випадок війни становище відданих Москві комуністів в сателітських країнах було б дуже проблематичне.

ПЛЯНУЄТЬСЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ НІМЕЦЬКОГО АФРИКАНСЬКОГО КОРПУСУ

Франкфурт, Німеччина. — Бувші вояки відомого німецького Африканського Корпусу, чи не єдиної німецької військової одиниці, яка не мала в собі СС-ів та яка здобула собі високі признання теж від своїх колишніх британських і американських противників, плянують відбути свій перший з'їзд в днях 15 і 16-го вересня в Ізерґолмі у Вестфалії, на якому мала б бути створена постійна організація. В з'їзді візьме участь вдова зліквідованого нацистами команданта того корпусу, ген. Роммеля, та його син. Організаційними справами займається б. генерал Людвіґ Крювель, командант панцерних формацій в тому Корпусі, що був опісля в британському полоні. В своїй організаційній проклямації ветерани Африканського Корпусу заявляють, що вони бажають „зробити все можливе, щоб доказати світові, що вони є добрими громадянами і добрими европейцями, готовими коректно відіграти свою ролю в демократичній державі". Рівночасно плянується об'єднання всіх німецьких комбатантських організацій, почесним головою яких є колишній командант німецької фльоти адмірал Еріх Редер, що був засуджений в Нюрнберзі за воєнні злочини і тепер відбуває кару в'язниці у Шпандау в Берліні.

БРИТАНІЯ ПРИСПІШУЄ ПРОДУКЦІЮ ЗБРОЇ

Лондон. — Не зважаючи на всі свої господарські і торговельні труднощі, Британія за останній рік від часу вибуху корейської війни збільшила свою продукцію зброї та військового устаткування на 50 до 100 відсотків — заявляють тут з авторитетних джерел. Хоча в порівнанні з такою продукцією в Злучених Державах це буде все ще тільки мало, проте в Европі Британія є вже сьогодні найбільшим продуцентом зброї, знаної теж з її високої якости. Але справжнє розгортання виробництва зброї в Британії щойно починається, рівночасно зі започаткуванням здійснювати трирічну зброєневу програму, на яку призначено 4,700,000,000 фунтів стерлінґів. Тепер англійська індустрія випускатиме з кожним днем більше літаків, танків, гармат та малої зброї, перемінюючись поступово в европейський арсенал, як ним є вже в світовому маштабі стали Злучені Держави.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ВИЇДЕ З МОСКВИ НА „НЕОБМЕЖЕНИЙ" ЧАС

Москва. — Амбасадор Злучених Держав в столиці Совєтського Союзу, адмірал Ален Г. Кірк, повідомив вчора, що він бере зі свого посту „відпустку на необмежений час". Він виїде з Москви на початку жовтня, а в його неприявності справами амбасади керуватиме Юґ С. Комминґс, дорадчий міністер в амбасаді. Адмірал Кірк перебрав пост американського амбасадора в Москві від свого попередника, ген. Бедел Смита, в 1949 році. Досі вже так практикувалося, що посту американського амбасадора в Москві ніхто не займав довше двох років і тому вважається, що адмірал Кірк вже теж на нього не повернеться. В пресі видвигається різноманітні здогади хто може бути іменований наступником Кірка на цьому важливому дипломатичному пості.

● **На 5 до 15 відсотків упала ціна на вовну в Австралії,** де тепер відбувається серія авкціонів вовни.

● **Британські офіційні кола відкинули** ідею, щоб іранську рафінерію провадив американець. Ідея вийшла з приватніх кіл.

ЗАВОРУШЕННЯ В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

Берлін. — Інформації з віродостойних джерел потверджують повідомлення західно-німецької преси, що в підсовєтській Східній Німеччині в останніх часах приходить щораз частіше до щораз ширших заворушень, зокрема між робітниками великих підприємств та комуністичною „народною поліцією". Заворушення мають політичне і соціальне тло. В останньому часі робітники виступають однодушно проти спроб ввести в німецькі підприємства совєтські методи каторжної праці для збільшення і поширення продукції. Розміри і характер цих заворушень характеризує остання подія в копальнях урану в Заальфельд, де робітники з копалень здобули приступом місцеву поліційну кватиру та звільнили з арешту чотирьох своїх товаришів, заарештованих за те, що вони не хотіли підписати нового комуністичного каторжного контракту. Під час цеї акції, в якій взяло участь понад 1,000 шахтарів, один капітан поліції був убитий, а багатьох поранено. — Каміння, що правило робітникам за амуніцію, довожувано на місце заворушень вантажними автомашинами. До подібних заворушень прийшло теж в Рудольфштадт, Шварцталь, Унтервеллєнборн та в цілому ряді інших місцевостей.

В СВІТІ

● **Генераліссімус Франко достроково звільнив 400 політв'язнів** спеціяльним декретом, оголошеним у Офіційному Журналі Еспанського Уряду.

● **Імператор Японії Гірогіто вдруге відвідав ген. Ріджвея** з того часу як генерал став головним командиром.

● **Лише 20 відсотків індонезійського парляменту** за підписання договору з Японією, решта стоїть проти. Лідер індонезійської націоналістичної партії — другої своєю величиною в урядовій коаліції — заявив, що індонезійська делеґація подасть на конференції в Сан Франціско свої міркування, від відгуку на які залежатиме індонезійський підпис під договором.

● **День народження Конфуція** — день свята для національного Китаю. В 2502-гу річницю народження мудреця Чан-Кай-ші тричі врочисто вклонився перед портретом Конфуція в обстанові святочної церемонії.

● **Третій міжнародній конґрес соціялістичної організації молоді** відкрився в Гамбурзі в присутності 115 делеґатів із 17 країн. Міжнародній Союз Соціялістичної Молоді охоплює 36 організацій у 20 країнах та має 459.000 членів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exxcept Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДВІ ІСТОРІЇ

Історія — це учителька життя. Цю клясичну правду знають всі народи, але мало хто її респектує. Тому то й повторюється історія, а з нею стільки історичних нещасть, що їх можна б оминути, якщоб люди і народи справді черпали з історії свою життєву мудрість. — А проте, сама наука історії ще не вистачає. Бо є дві історії, щонайменше в теперішній безнадійній дійсності. Є історія правдива, така, як вона була, й історія брехлива, видумана так, як цього потрібно тим, що „історичною наукою" бажали б піддержати свої історичні злочини.

Клясичним прикладом таких „двох історій" може послужити „історичний курс" теперішніх володарів совєтсько-російської імперії. Ще донедавна вони бодай формально прокидалися „визвольниками" та в пропаґанді говорили про самостійність і самовизначення „вплоть до отделєнія". На це гасло під час революції вони зловили й неодного наївного українця. Сьогодні це саме гасло вони вже й формально називають „імперіялізмом" та „історичним злочином".

В останніх днях, згідно з повідомленням з Москви, совєтська Академія Наук в своєму бюлетені розглядає дві замовлені Кремлем „історії", що мають „доказувати" американський „імперіялізм" та „історичну ворожість" Злучених Держав у відношенні до Росії. Це „праці" А. В. Березкіна: „Злучені Держави — активний організатор і учасник інтервенційної війни проти Совєтського Союзу" та А. Е. Куніна: „Невдача американських плянів для запанування над світом в рр. 1917-1920". Ця остання була,, в додатку, нагороджена премією Сталіна.

Новий „курс" совєтської „історії" наводить, як перший „доказ" американського „імперіялізму" те, що державний департамент був „приготовив та вислав на мирову конференцію в Парижі мапу, яка передбачувала розчленування Росії та створення незалежних держав з України, Балтійських країн, Білорусі, Кавказу, Криму, Сибіру та центральної Азії", додаючи до неї окремий меморіял, в якому рекомендовано, що „вся Росія повинна бути поділена на великі невтральні райони; в цьому жаден з районів не повинен бути досить незалежний, щоб творити сильну державу".

Така „історія" потрібна тепер Кремлеві, що, базуючись на червоному російському фашизмові, стає явним спадкоємцем і оборонцем створеної на крові і кістках інших народів „єдиної-неділимої" російської імперії. А як виглядала справжня історія? Найбільш авторитетне вияснення на це подибуємо в особистих спогадах тодішнього американського державного секретаря Роберта Ленсінґа, який, говорячи про заперечення Вилсоном його ж права на самовизначення народів відносно Австрії і Німеччини, дослівно пише: „Мр. Вилсон ще більше заперечив це право (самовизначення) своєю політикою відносно Росії. Народи Естонії, Латвії, Литви, України, Грузії і Азербайджану мають в собі кровні, мовні і расові різниці, які в більшій або меншій мірі дають кожному з них характер відрубних національностей. Всі ті народи мають аспірації стати незалежними державами. А проте, вже під час конференції в Парижі і після неї уряд Злучених Держав постійно відмовлявся признати мешканцям тих територій право на те, щоб вони самі визначили суверенність, під якою вони повинні жити. Навпаки, він заявився в користь „Великої Росії", яка охоплювала б величезні території старої імперії, за виїмком провінції, яка належала до розібраної Польщі та за виїмком земель, що лежать в теперішніх кордонах Фінляндської республіки" (Robert Lansing: "The Peace Negotiations", 1921, ст. 99). Ленсінґ теж зі свого боку признає, що це була „правильна політика".

Так виглядала дійсність, яка вже гірко помстилася та наслідки якої висять над Америкою і над цілим світом ще грізнішим маревом третьої світової війни. Можливо, що теж тоді Вилсон, Ленсінґ та американський уряд були проти застосування їхнього власного принципу про самовизначення у відношенні до поневолених Росією народів, та за збереження цілости російської імперії, щоб не „дразнити" і не „зражувати" собі російського народу, як це тепер пробують робити деякі короткозорі американські політики. І що з того вийшло?

Треба тільки сподіватися, що теперішній уряд Злучених Держав витягне відповідну науку з цих двох історій, правдивої своєї та забріханої большевицької, і поступатиме так, як цього вимагає справедливість та інтереси Америки і світового миру, не оглядаючись на жадних, ані білих ані червоних російських хижаків, що для своїх імперіялістичних амбіцій не тільки перекрутять історичну правду, але й ввесь світ втоплять в морі крови.

Спільна оборона Канади й Стейтів

На вашинґтонській конференції міністрів оборони країн Атлантійського пакту виринув спір: який спільний модель рушниці повинні прийняти всі ці країни, щоб зробити оборону більше видатною. Делеґати Канади й Злучених Держав якстій заявили, що вони вже цю справу вирішили, бо вона дуже важлива для оборони Північно-Американського континенту. Для наладнання спору запропоновано випробувати наперед моделі крісів різних країн, а після того вирішити, котрий з них найкраще надається до вжитку у всіх країнах.

Доки ця справа буде наладнана, канадійський уряд в Оттаві викінчує в подробицях пляни спільної цивільної оборони між Стейтами й Канадою. Ідеться в першу чергу про співдіяння населення по обох боках канадійсько-стейтського кордону, який тягнеться — від заходу на схід — між Бритиш Колумбією й стейтом Вашинґтон; між провінцією Онтеріо й стейтом Мишиґен; між Онтеріо і Ню Йорк; між Квебек, а Ню Бронсвик і сусідніми стейтами Мейн — Ню Гемшир — Вермонт. На випадок нападу ворога з повітря, цей кордон має бути скасований для уможливлення повної співпраці американського і канадійського населення. Скасування кордону помагало б у тому, що перестануть діяти прикордонні іміґраційні і митні власті. Канадійський уряд уже має повновласті для завішення таких управильнень, а стейтські власті ждуть ще на відповідний закон з Вашинґтону.

Крім скасування кордонних перешкод треба ще активного діяння влади по обох боках для взаємної допомоги. Так напр. пожежна сторожа з Дітройту мусить мати допомогу канадійської поліції для безпосереднього переїзду до Виндсору в Канаді і навпаки. Треба зорганізувати відділи для рятунку покалічених, для відкривання радіо - активности, для розділювання охоронного одягу та для всяких інших родів рятунку.

Замітне автоматичне порозуміння між Дітройтом і Віндзором, заки будуть видані точні інструкції з Вашинґтону й Оттави. Провідники цивільної оборони обох міст приймають за певне, що на випадок атомового нападу оба міста однаково загрожені, з уваги на безпосереднє сполучення. Військові знавці переконані, що Дітройт належить до перших цілей повітряного нападу ворога, з Дітройту до Віндзору побудовані два тунелі попід ріку і один міст через ріку. На випадок нападу нема мови про якусь іміґраційну й митну контролю. Ідеться одначе про контролю після того, як би напад виконано на інше сусуднє місто, напр. на Шікаґо, звідки мешканці мусіли б утікати до Канади через Дітройт. На такий випадок авта й вози цивільної оборони мусіли б мати першенство в переїзді і саме над встановленням відповідних управильнень іде тепер праця між владами обох прикордонних міст.

Влада цивільної оборони обох сусідніх країв здавна працює над способами, щоб дати охорону людям, зайнятим виконанням законів чи управильнень на випадок нещастя. Американський уряд має приклад такого співдіяння між стейтовими властями Мишиґен і Огайо в справах міжстейтової торгівлі. На випадок необхідности, Конґрес може дати повновласті для всіх прикордонних стейтів, щоб на такий самий лад співпрацювали з канадійськими властями.

Канада висуває свій проєкт, який змагає до того, щоб один прикордонний стейт і одна прикордонна провінція, напр. стейт Вашинґтон і провінція Бритиш Колумбія, склали пробний договір, який опісля дістав би апробату обох державних урядів, а на випадок потреби міг би бути поширений на дальші прикордонні території по обох боках.

Такі й тим подібні справи дискутується заздалегідь і подається до прилюдного відома з тією метою, щоб на випадок ворожого нападу населення було вже ментально розположене до сприйняття різнородних наказів, без уваги на те, які ці накази й інструкції можуть бути. Найближчі наради канадських і стейтських представників цивільної оборони відбудуться у Вашинґтоні, а тоді ще більше подробиць з намічених плянів буде поданих до прилюдного відома.

Своєчасна підготовка оборони від напасника дає народам обох країн певність, що вони не будуть заскочені жадною несподіванкою, що без сумніву збільшить теж їхню оборонну готовість та відпорність на випадок нападу.

Микола Чубатий.

Дискусія довкруги російського імперіялізму

Немає ніякого сумніву, що американська політика супроти Росії сьогодні багато ясніша, ніж була рік тому. Ще на початку цього року державний підсекретар Мек Фол, на велике розчарування не-російських народів Совєтського Союзу, заявляв, що Америка стоїть, як тридцять літ тому назад, за неподільність російської імперії. Пів року пізніше шеф американської закордонної політики виголосив промову, в якій натаврував російську політику останніх 500 років як загарбницьку. Російська імперія — говорив він — не омине трудноців кожної імперії, себто розвалиться.

На таку знаменну промову відповідального керівника американської закордоної політики відгукнувся прихильно Ню Йорк Таймс, найбільше впливова газета в Злучених Державах. Ню Йорк Таймс не тільки вповні піддержав становище секретаря Ачесона, але ще й від себе додав, що Америка тридцять років тому, по першій світовій війні, вела на терені Росії політику неправильну, бо непотрібно ставила перешкоди самоозначенню народів, що осамітнені боролися за своє визволення.

Які мотиви заставили американський державний департамент заняти в справі Росії становище, що сильно відходить від недавної заяви підсекретаря стейту Мек Фола, годі збагнути. Найбільше правдоподібною причиною можна вважати те, що Америка, стоячи перед загрозою воєнного конфлікту з большевиками, змушена реалістично дивитися на совєтську імперію та перевести відповідну переоцінку сил, на які вона може розраховувати на випадок конфлікту з Москвою.

Насувається питання: чи державний департамент став вже на плятформі повної незалежности неросійських народів совєтської тюрми народів ? Було б надто сміло твердити це з цілою певністю. Але факт, що американська закордонна політика полишила вже старі шляхи рятунку неподільности Росії, що була рівнозначна з відмовою поневоленим Москвою народам права самим визначити свою політичну долю. Вона, виходило б, починає здійснювати свою засаду, що кожен нарід має право вирішити свою долю. Це зрештою зовсім лоґічне, коли по словам Ачесона російська імперія зросла неморальними засобами, „загарбництвом та консолідацією", що в щоденній практиці означало винищування неросійських народів та їх насильну асиміляцію.

Твердження Ачесона, оперте на твердих історичних доказах, викликало зовсім природну реакцію — іншу з боку росіян та іншу з боку народів, поневолених Росією. Росіяни почали опрокидувати слушність тверджень Діна Ачесона та доказувати, що немає ніякої лучности поміж імперіялізмом Сталіна та імперіялізмом царської Росії. Представники народів поневолених Росією дали повну піддержку твердженням Ачесона, доказуючи не тільки їх згідність з історичним напрямом російської політики, але теж з теперішньою дійсністю.

Найбільш характерна була репліка білих російських політичних діячів та науковців. Вона замітна тим, що вже тисячний раз доказує, що російська інтерпретація історії, оперта на фалші та на перекрученнях, все була і є знаряддям російської загарбницької політики. Дальше ця заява доказує, що на ділі немає різниці між політиками Керенським, Абрамовичем та другими, з одного боку, а поміж вченими проф. Карповичом та Федотовом з другого, мимо їх ліберальних фраз, зокрема перед авдиторією, яку треба ввести в блуд. Свого часу проф. Федотов писав, що російській імперії прийде природний кінець; проф. Карпович недавно серед мішаної публіки заявлявся за правом кожного народу вирішувати свою долю. Та не таке говорять ці вчені там, де вже мається діло з реальною американською політикою.

Ці знавці російської історії відважилися заперечувати незбиту, доказану сотками історичних фактів ідентичність політики російських царів та Політбюра. Російські жреці історичної правди відважилися твердити, що Тимчасовий Уряд Росії 1917 року був за самоозначенням не-російських народів, тоді коли кожен, хто читав перший ліпший популярний опис тих часів, знає, що міністер, а згодом премієр Керенський заборонив український військовий з'їзд, що він всіми силами боровся навіть проти автономії України, яку до того хотів обмежити на кілька ґуберній, без Донбасу та без доступу до Чорного моря. Політики Керенський чи Абрамович можуть підписатися під таким фалшом історії, але як там найшовся підпис проф. Федотова чи Карповича, професора російської історії на Гарвардськім університеті?

Як, вкінці, могли ці „лібераліи" положити свій підпис на декларацію, яка прямо погрожувала американському урядові за зміну його політики супроти Росії втратою симпатій російського народу. Якщо вони справді та нелукаво є за самоозначення народів совєтської імперії, то чому російський нарід має гніватися на Америку за те, що тим народам станеться справедливість? Заява ця вказує зовсім щось друге; з неї недвозначно виходить, що всі російські провідники, вчені

(Закінчення на стор. 3-тій)

За єдину організацію поневолених народів

Не так давно на одній приватній білорусько-українській зустрічі впало з уст білоруського діяча слушне зауваження:

„Ми всі тут закордоном, — представники поневолених російською імперією народів, — прявляємо непростиму нерішучість і лінивство в оформленні нової концепції підросійського Сходу та в організаційному її здійсненні. Цей брак відваги тим більше незрозумілий, що в реальному житті така велика концепція уже діє і керує умами й серцями всіх передових елементів наших народів, бо ту концепцію владно продиктувало само життя. Час не стоїть. Мусимо програмово й організаційно всі спільними силами — підняти цю концепцію, бо лише вона здатна об'єднати всі революційно - перетворчі сили Сходу на потужний фронт проти тюрми народів і лише ця концепція в дії зробить відповідне враження і в СССР і в позасовєтському світі".

Подібні голоси можна почути також із уст представників інших поневолених народів: — татар, кавказців, козаків, туркменів ітд. Дедалі настирливіш звучать ці голоси і серед українців. Українці ніби навіть ведуть перед у цій справі. Вони можуть вказати навіть на деякі свої конкретні кроки в цій царині: АБН, „Прометей", „Інтернаціонал Свободи", спроба (правда невдала) об'єднати всі ці міжнародні організації в одну федерацію — АЛОН, — це все речі, які здебільша заініціювали українці. Так само і мюнхенська міжнаціональна нарада навесні цього року відбулася за ініціятивою УНРади. Ідея концепції і організації антибольшевицького фронту і конструктивної дружби та співпраці народів підросійського Сходу, після ліквідації імперії, не раз порушувалась на сторінках української преси всіх політичних напрямків. Вказувалось також на те, що в самому СССР вже багато для цієї концепції зробили тамтешні люди, заплативши за свої думки і діла в цьому напрямі власним життям і свободою. Все це так. Але як же цього мало і яка прірва між величчю ідеї та способами її здійснення!

Найбільше помилок має той, хто найбільше працював: українці діяли не консолідовано, а кожна партія зокрема, виносячи свою внутрішньо-національну конкуренцію на міжнаціональну площину. „Бандерівський" АБН „уенерівський" „Прометей", „мельниківський" „Інтернаціонал Свободи"... Це була така ж корисна як і некорисна робота, бо ідею єдности фронту вживалося проти тієїж таки єдности. Треба щиро сказати, що головна провина за це лежить на нас, українцях. Як найскоріше усунути цей кричущо ненормальний стан і здорову ідею, безумовно-спільну для всіх, перевести на здорові організаційні міцні єдині підстави — це наказ історичної доби і зокрема сьогоднішньої історичної хвилини. Закордоном мусить негайно діяти єдина міжнаціональна політична організація поневолених народів! Інакше закордонні речники поневолених народів не доведуть своєї зрілости до перебудови підросійського Сходу на европейських засадах національної і соціяльно-політичної волі, не доведуть, що вони здібні на щось більше, як руїну старого і на балканізаційний хаос на уламках імперії. Не доведуть навіть того, що вони здібні на своє елементарне внутрішньо-національне самовпорядкування.

Коли 1917-1922 років поневолені народи, розвіявши в порох російську тюрму народів, не зуміли запобігти її ще жахливішій большевицькій реставрації, то це тільки тому, що вони всі разом не доросли тоді до ідеї нового перевпорядкування тих величезних просторів, замкнулись кожний у своїх межах, не організували проти червоної і білої Москви спільного оборонного фронту, не утворили нової системи. Чи ж ця гірка наука провінціялізму має минути даром?

Зокрема центральні національні організації американських громадян — нащадків і синів поневолених Росією народів, повинні б перші солідно зрушити цю справу і утворити якийсь „спонзорський" комітет звільнення поневолених народів СССР. Цей комітет мусів би сприяти скликанню конференції поневолених народів, на якій могли б договоритися існуючі вже міжнаціональні організації та можливі ін. учасники конференції. Хотілося б думати, що перший практичний крок до цього становитиме Федерація Американців центрально і східно-европейського походження, яка реорганізувалася в квітні цього року.

Знаючи, що внутрішня політика засадничо має першість над зовнішньою, не забуваймо, одначе, що бувають моменти, коли грає першорядну й рішальну ролю також політика зовнішня, і що її значіння ніколи не зникає.

Нахабна ставка російської еміґрації і Політбюра на малоросів серед усіх поневолених націй, на квіслінґів і зрадникдв, не має для себе страшнішої протиотрути, як клич і діло бойового міжнаціонального визвольного фронту єдности.

Іван Керницький.

„БУДНІ Й НЕДІЛЯ"

(Із повісти: „ЛЬВІВ")

Присвячую Миколі Голубцеві

4)

В церкві стрілочник Петро Канюка правцював просто до тетрапода, цілував образ св. Юрія на коні і хрест, христився низько, до землі, і твердою, пролєтарською рукою бив себе в широкі груди. Потім садовився на своє місце в крилосі і пробував потихеньки, шевським баском підтягати за хором „Господи, помилуй". На Петра дивилися зі стін, неначе з того світу, достойні, померклі обличчя князів церкви — митрополитів, кардиналів, навкола нього побожно зітхали старосвітські тьоті та бабусі і втирали невидні сльози з сухих, зрештою, очей. Крізь вітражі в вікнах перекрадалися роями миготливі веселки, тепле сонце цілувало Петра в лисавий лоб і по руках, за вікнами, по блакитних небесних полях роз'їздилися білими колясами хмари, і папська тіяра на голові Пія IX-го ставала раз фіолетна, раз золотиста, раз фіолетна, то, знову, золотиста... А час — минав, а час — неначе западався в м'яку безодню, і Петрові ставало так легко, так благо на душі, так невимовно благо..

...Вже давно замовк під могутнім аркадним склепінням Собору громовий голос проповідника, вже давно загорілися павуки і заблисли свічки на престолі, вже розснувався по церкві запашним облаком дим кадил, та стрілочник Петро Канюка вже не чув цього і не бачив... Зразу він, немов герой Антей, боровся з лихим духом, з бісовою оманою, він не піддавався і раз-у-раз пролуплював заспані очі та до болю вивитріщав їх на позолочених янголят, на портрети митрополитів і кардиналів, він переступав з ноги на ногу, бо то й черевики, пся мать, починали його парити та й душно робилось, немав би в лазні. Та лихі демони міцніщі за смертну людську істоту, за нікчемний порох струшений із стіп Всевишнього, за марну стебелину в безмежжях Всесвіту... І знемігся стрілочник Петро Канюка в надлюдській борні (12 годин нічної служби!) знемігся, сердешний, і задрімав.

...А дими з кадил все снуються та снуються і ось, в цих димах, як у ранньо-досвітньому тумані піднялася крилато до неба — рука семафора... (а це священник обернувся від престола до вірних і зробив рукою знак хреста). І спалахнули світла — сигнальні світла, червоні, зелені, тисячі світел! — і забрязчали сигнальні дзвінки, тисячі тривожних дзвінків! — дзінь-дзінь - дзінь! — і сполунно, розмашисто хлинули на III-тій шлях — поїзди... поїзди... поїзди, з усіх усюдів, з всіх кінців світу з'їхалися, раптом, поїзди і всі на III-тий шлях!...

І розгубився стрілочник Петро Канюка, стоїть отетерілий перед своєю будкою, з полинялою хоругвою в руці, а навкруги нього — поїзди... поїзди, йдуть, шумлять, свищуть... І застиг Петро Канюка, застиг та обмертвів: ох, Мати Христова, щож це таки справді?! Де дижурний по станції, де начальник бюра руху, і хто їм, всім нараз, до тристенного лиха, подав знак — заїздити?!

У смертельній тривозі, ввесь змитий холодним потом, стрілочник Петро Канюка заметушився, стрепенувся, протер очі — і... опритомнів... А то йому, над головою, електричні павуки — горять, горять, а паламарі — дзвонять, дзвонять, і хилиться на вколішки народ, а з хорів котиться-несеться: „Свят, Свят, Свят, Господь Саваот!"... Ну, слава ж Тобі, Господи, це був тільки сон!... Петро Канюка винувато й переполохано ховає від людей очі і підкладає під коліно хусточку і паде собі навколішки, б'ється в груди та безліч разів безладно христиться, не наче б хотів напоспіху переблагати Господа за те, що здрімався у Нього на службі... А святе Господнє Провидіння над царськими воротами рококового іконостасу вибачливо жмурить до Петра всевидюче око і як би промовляє: „Воістину кажу тобі Петре, стрілочнику, що менший твій гріх і менша твоя провина, коли ти здрімався тут, якби мав задрімати на своїй стійці, в 10-тій годині 5 хвилин, коли на III-тий шлях влітає варшавський скорий поїзд..."

...Та й ніколи-ніколи Петро Канюка не прогавив цього моменту, чи то, бува, „не доглядів" того, коли по церкві йшли з тацою і збирали на віднову храму. Хочби і з найдальшого кутка, з найбільшої тісноти, він зумів пробитися до таци, понад голови людей простягав руку з своєю лептою із брязкотінням кидав на боже — 20 центів.

Віддавши, таким чином, що Боже—Богові, Петро не дожидав уже кінця богослуження, він зараз же бистро протискався до дверей, тримаючи високо, над головою, сві новий капелюх, щоб його не зім'яти, облитий рясним потом виходив з церкви і швидко прямував до шинку Максимова на один „шніт" — щоб трохи прохолодитися.

І так приминало йому дообіддя.

3.

По обіді Петро Канюка брав під паху свою дружину, Канючиху, брали теж малого Ленька, а коли збиралося трохи на дощ, забирали родинну парасолю, як і достоїть статочній сім'ї міщанського роду, і всі трійко мандрували до Лугового Городу на Великий Фестин.

Тут було уже народу, як маку, духова орхестра приграваля січові марші, громадяни об'їдались морозивом, обпивалися лімонядою, гризли „преццлі" і дружньо засмічували мураву лушпинням з варених яєць. В брамі, мамаєній, синьожовтими прапорцями, два Луговики у вишитих сорочках, передирали квитки, а відділ Луговичок в зелених блюзках і кашкетах лаштувався до вправ хустинами. Небо було чисте, синє, аж ніяково синє, щирозлотий соняшний щит висів високо над розмріяним Львовом, задуманим у славу давних днів, рясно зеленілися Вулецькі узгір'я, скрізь, на горбах, порозлягався дрібноміщанський люд і загаряв на сонці. На ставку при вул. Ісаковича тихо-безшумно плавали човни, на мініятурному острівчику, що крився під двома осокорами, хтось бренькав на ґітарі і співав танго про безкраї мандри моряків у синіх далях океану.

Жара поволі спадала, а фестин стояв у повному розгарі. Після вправ хустинами, були вправи топірцями і вільноруч, потім представники Замарстинівської дільниці зробили маленьке замішання, бо вилаяли впорядчиків від „кабанів" і „гайдамаків" та повитягали „коси", але їх в рішучий спосіб виперто за браму та відставлено на Рятункову Станцію. На тому і закінчилася перша „святочна" частина програми.

(Продовження буде).

Я. Шумелда

СУЧАСНА ІНФЛЯЦІЯ

(Її джерела та розміри інфляційної загрози в майбутньому)

III.

Разом з панічними закупами товарів, щодо яких є підстави припускати, що їх не стане підчас війни, приходить звичайно т. зв. втеча від гроша. Кожний намагається якось інвестувати свій гріш, щоби рятувати себе перед втратами в наслідок можливого його обезцінення. Такі тенденції виявилися та відбилися сильно на фондовій та товаровій біржі та в галузі торгівлі нерухомим майном, де ціни стали скоро двигатися вгору.

Страх став скоро мобілізувати всі співзвучні собі сили. Йому назустріч вийшла негайно велика скількість гроша, що опинилася через високі заробітні платні в руках населення. Сильний рух у виробництві, торгівлі та транспорті, що тягнувся від вибуху корейської війни до весни цього року постійно скріплював усі джерела доходів і прискорював швидкість гроша в обігу*).

Під напором психічного шоку розірвалася запора між високим суспільним доходом і купівельною силою: в третьому чвертьріччі 1950 року населення віднесло до щадничих кас лише 3,1% свого чистого біжучого доходу, коли раніше воно віддавало туди поверх 6%. В четвертому чвертьріччі 1950 ощадності дещо збільшуються, але під впливом нової паніки знову падуть. Так великі заробітки та доходи вливаються безпосередньо в канал закупів.

Паніка визволила теж інфляційні енергії, які лежали в ділянці кредиту. Допіпослуг, як можна було передбачити, стали міліярди долярів з депозитових конт, що заступили готівкові розчислення. Розплилася хвиля кредитів, що видані були для широких мас населення, для купців і промисловців. Різні форми позик, купна на борг і на сплати ратами дали лише консументам в II-ому півріччі 1950 року 2,349.000.000 долярів купівельної сили**).

Під натиском тих людських пристрастей і матеріяльних сил (суб'єктивний та об'єктивний чинник) плесо цін мусіло почати двигатися, а купівельна вартість доляра падати.

Хвиля закупів, зріст цін і спадок вартости доляра

Рух цін від 1-го липня 1950 до перших днів серпня 1951 року може бути добрим арґументом проти тих, які виключну ролю в процесі цінотворення на різні товари хочуть бачити по стороні коштів своєї продукції. Відомо, що такий погляд на творення цін доведено до абсурду в марксизмі, щоби в цей спосіб заокруглити матеріялістичний погляд на світ і доказати виключний вплив матеріяльного на суспільний розвиток. Рівень цін у згаданому вище часі піднімався під напором суб'єктивних оцінок консумента. Щойно, коли під їх впливом плесо всіх цін піднялося та подорожіли кошти життя, почався зворотній рух з долини: піднесені заробітні платні і дорожчі матеріяли стали двигати кошти виробництва і транспорту.

Людська паніка виладувалася двома великими хвилями. Перша прийшла в липні та набрала найбільшої натуги в серпні 1950 року. Коли людина вже трохи призвичаїлася до „нової війни" та дещо заспокоїлася, прийшло двомісячне відпруження. У зв'язку з ускладненням в корейській війні та під впливом нового загострення зовнішньо-політичної ситуації паніка закупів знову відродилася. Новий напір мав місце в листопаді-грудні 1950 р. та в січні 1951 року. У лютому та березні приходить до незначного зменшення закупів, а разом з першими усміхами весняного сонця зажурене обличчя консумента погодилося та він став купувати менше. Такий стан, за виключенням малих відхилень, продовжувався через весняні і літні місяці.

Про розміри зросту закупів можуть свідчити слідуючі дані: в другій половині 1950 року населення ЗДА на свої споживчі видатки зужило біля 9 міліярдів долярів більше ніж за той час попереднього року: згідно зі звітами Бюра Федеральних Резерв у першому тижні січня 1951 року вся роздрібна торгівля виявляла на 39% вищий збут чим у тому самому часі попереднього року. Дальші відсотки були слідуючі: кінець січня 25%, половина березня 21%, на початку квітня 9 відсотків, в половині травня 3 відсотки, а в половині червня 3 відсотки вище чим у той час попереднього року.

З хвилями закупів чи безпосередньо за ними приходив підйом цін. Зливи купівельної енергії найбільше безпосередньо та сильно відчували ті товари та їхні підставові сировці, що їх охоче купував консумент. Ними були: тривалі харчові продукти, текстильні та скіряні вироби, оливи та хімікалії, меблі й домашній виряд, машини до шиття, прання й замітання, холодільні, авта, й радіо, телевізії та дорогоцінності. Намагання інвестувати гріш у нерухомості, підбили дуже скоро всі ціни на будівельні матеріяли та будівельні площі. Ціни на залізо, сталь і сталеве продукційне знаряддя, які лежать більше в царстві продуцента чим консумента, двигалися повільніше, менше відрухово та більше зрівноважено, й вони відбивали більше подорожчання робочої сили та сировців чим хвилі паніки. Виїмок творять кольорові металі, що виявляли сильний і нагальний зріст у цінах. Але тут причина лежала в тому, що тих сировців вже від довшого часу є обмаль.

Аналіза цін на протязі останніх 12-ти місяців виявляє, що вони, немов добре військо, скоро й систематично наступали та підіймалися, але відступати не хочуть. Незначний спад в одному місці дуже часто рівноважиться підйомом у другому. І так для прикладу — індекс споживчих цін (1935-39 — 100) який з 170,2 в червні 1950 року піднісся до 185,1 в січні 1951 та знизився до 183,8 в лютому цього року, знову зростав у дальших місяцях і осягнув у травні новий рекорд — 185,4. Так званий індекс Дана, що показує ціни 31 продуктів, які нормально кожного дня споживаються, зріс з 5,96 в червні минулого року до 7,23 в третій декаді березня цього року. Протягом квітня та травня він знизився лише на 5 центів.

*)Весь суспільний дохід зріс в 1950 р. на 19,400.000.000 в порівнанні з 1949 роком.

**)за "The Economic Report of the President..." January 1951, p. 196.

Впарі з рухом цін відбуваються зміни в купівельній вартості доляра. Міряючи купівельну спроможність доляра в роздрібній торгівлі, коли для років 1935-39 приймемо пересічний рівень 100, дістанемо слідуючу картину:*)

Червень	1950—49,2
липень	1950—48,0
серпень	1950—47,6
вересень	1950—47,6
жовтень	1950—47,5
листопад	1950—47,4
грудень	1950—46,2
січень	1951—45,1
лютий	1951—44,2
березень	1951—44,2
квітень	1951—44,3
травень	1951—44,0

Так консумент за свою паніку мусів негайно платити рахунок. Доляр, який він діставав у травні 1951 р., був уже на дальших 5.2% менше вартісний чим перед вибухом інфляції.

*) за Survey of Current Business, July 1951, p. S-6.

М. С.

ЯК ЗІБРАТИ 600.000 ДОЛЯРІВ?

В одному з недавніх чисел „Свободи" була стаття про те, що Український Народній Фонд міг би зібрати в цьому році 600.000 долярів.

Як автор статті приходить до цього висновку?

Він вказує, що від Народнього Фонду розіслано 30,000 закликів, а при кожному — дві коверти — одна для адресата, а друга для когось із його знайомих чи рідні, яким він має коверту передати.

Отже ніби дуже просто: 60,000 коверт, по 10 долярів — то ж і маєте 600.000 долярів. Ясно і прекрасно!

Величезна сила, в шість разів більша, ніж минулого року! Словом, — розгортай національну працю якнайширшим фронтом, задовольняй усі потреби направо й наліво! Розголос про Україну піде по всіх Европах, по цілому світі.

Але, як то співають у російській пісенці: „гладко вишло на бумаге, да забилі про овраґі, а по ним ходіть;"

І, справді, де і коли це видано, щоби 60.000 людей, як по команді, виконали приказ і вислали по 10 долярів!

На „бумазі" — це „гладко", але в житті так ніколи не було й не буде!

Бо забули про „овраґі" — про яри та яруги, а по них ходити!..

А особливо про українські „яруги": лінивство, відтягання, особисті симпатії — антипатії, скупість певного роду „куркульський" а тепер „банківський" ухил і взагалі — „моя хата з краю"!..

Зробіть поправки — корективи на усі ці моменти й українські „якості" і ваші 60.000 платників і 600.000 долярів будуть танути, „яко воск от лица огня".

Отже — про такі горендальні цифри краще й не згадувати!

Добре. Але що ж тоді робити?

Будемо міркувати твердо. Чи маємо ми нині в Америці 60.000 українців, — себто: не хахлів, не малоросів, а свідомих українців?

Безперечно маємо. Уважається, що є їх навіть більше: кругло яких 100.000 (таких, що працюють, — прим. складача).

Хай буде, — візьмемо менше:60.000. Далі: чи є вони в таких матеріяльних обставинах, що могли б заплатити 10 дол. Національного Датку річно, чи, як тепер кажуть, 20 центів у тиждень? — Безперечно — так!

Отже — за чим затримка? Найголовніше: матеріяльні моменти або, як кажуть, „передумови" — існують: люди є і гроші є!

Так що ж стоїть на перешкоді?

Ось тут і показується: найголовніше не матеріяльні моменти, а моральні, духові.

Що й казати: люди є і гроші є. Але треба, щоби ті люде виказали певний ступінь патріотизму, ідеалізму, альтруїзму. Певний ступінь політичної зрілости і почуття відповідальности. Щоби інтерес української справи, до її успіху, любов до братів, що терплять у неволі і поневіряються по світах, була більша, як любов до 20 центів тижнево, чи 10 долярів на рік!

Ось що потрібно. А до того — ще троки дисциплінованости та порядку.

І можуть бути всі 600.000. Чому ні!.. Бо за царського й цісарського режиму було від нас усе, що наказував цар і цісар. За польського, — що наказувала Варшава.

А за совєтського — ми не тільки виконуємо, але ще й перевиконуємо!

Виконаймо ж за нашого вільного й добровільного режиму — чисто українського! Коли нам ніхто не наказує, з кнєм над головою не стоїть і Соловками не грозить.

Ось тоді ми покажемо, що ми — справді громадяни, що ми — дійсно та справжня, свідома Нація!..

Дискусія довкруги російського імперіялізму

(Закінчення зі сторони 2)

та менше вчені, є за збереження неподільности російської імперії та за поневолення неросійських народів. Це виявив серед свого нападу нервовости старий Керенський, який в другім напастливім листі на проф. Добрянського таки прямо закинув американському урядові, що він покинув стару американську політику супроти Росії, яку ще недавно з'ясував підсекретар Мек Фол, та пішов вже на нову політику визволення не-російських народів, поділу російської імперії.

З українського боку була поміщена знаменита заява проф. Добрянського, лист автора цих рядків та заява шефа інформації УНРади, Панаса Феденка. Офіціяльні представники балтійських народів теж помістили заяву, повну гідности та рішучости, осуджуючи російський імперіялізм. Безумовно нас мусять зокрема обходити два українські голоси — представника американських українців та представника УНРади.

Проф. Добрянський у своєму листі до редакції Таймсу не тільки вповні погоджується зі заявою Ачесона, але теж наводить низку голосів американських визначних людей, які перебували в офіціяльним характері в Москві, прийшли до тих самих заключень, що Ачесон, а саме, що Сталін найкраще репрезентує російський національний імперіялізм. Нервова відповідь Керенського вказує тільки, що арґументи проф. Добрянського були дуже влучні.

Лист Панаса Феденка, члена Виконного Органу УНРади, дуже влучно виказує фактами з історії царської та червоної Росії, що немає різниці між двома імперіялізмами — царським та большевицьким, бо большевики навіть самі видять в Івані Грізнім та Петрі I. своїх попередників в розбудові московської імперії. Автор листа дуже основно заналізував умовини під якими міг би відбутися справедливий епілог в побольшевицькій Україні. Все ж таки, по нашій думці, автор повинен був підкреслити, що український нарід вже виконав своє право самоозначення, бо тільки на цій політичній плятформі існує сам Державний Центр, репрезентантом якого є П. Феденко.

Дискусія довкруги російського імперіялізму ствердила вже ясно основні факти щодо віднесення Америки та народів Совєтського Союзу відносно майбутности московської імперії. Америка є за визволення не-російських народів з-під панування Москви, але свідома того, що тільки факти, остаточно, завжди вирішать долю імперії Петра I. та Сталіна. Америка не буде вже як по першій світовій війні противитися, щоб народи самі вирішували свою долю. В інтересі Америки лежить тільки, щоб не зражати собі ані росіян ані не-російських народів, та щоб боротьба поміж тими двома групами не заважила на боротьбі з Кремлем, коли б таки прийшло до зудару поміж демократичним та комуністичним світом. Америка воліла б, щоб вони самі між собою погодилися.

Дискусія поміж представниками росіян та не-російських народів з нагоди промови секретаря Ачесона ствердила, що немає плятформи порозуміння поміж росіянами та народами поневоленими Росією. На ділі немає росіян, що щиро погоджувалися на визволення України та других підсовєтських народів дарма, що Україна принесла мільйони жертв в обороні своєї незалежности. Росіяни, приневолені становищем Америки, лукаво годяться ніби на самоозначення народів, в надії, що по різних митарствах з голосуваннями їм таки ще пощастить зберегти єдину неподільну Росію.

Народи поневолені Москвою стоять на становищі, що вони аж надто виразно вже самоозначили свою політичну долю, тому усунення червоної московської тиранії повинно автоматично принести їм незалежність. Важко сказати, щоб між тими двома таборами могло прийти до порозуміння.

Українська делеґація на Конгресі Ліберального Інтернаціоналу в Швеції

СТОКГОЛЬМ (УПК). — В четвертому Конгресі Ліберального Інтернаціоналу, що відбувся в днях 7-12 серпня ц. р. в університетському місті Упсаля, Швеція, взяла активну участь українська делеґація. З рамени блоку українських демократичних партій (УНДО, УНДС, УРДП і ОСВУ) заступав на Конгресі українських лібералів сотник Богдан Панчук, що одночасно приїхав з Лондону на Конгрес в характері члена екзекутиви Ліберального Інтернаціоналу, українського репрезентанта в Раді Ліберального Інтернаціоналу та члена Комітету ліберальних екзилів в складі Ліберального Інтернаціоналу. З доручення Виконного Органу УНРади взяв участь у Конгресі уповноважений ВО на Скандинавію, редактор Богдан Зентржинський, що одночасно заступав Українську Політичну Кореспонденцію (УПК).

Українські репрезентанти взяли участь у конгресі в характері повноправних делеґатів, і вперше на міжнародній імпрезі цього роду їх присутність була відзначена українським національним прапором, що знайшов своє місце серед прапорів 25 інших націй-учасників.

В тісній співпраці з іншими екзильними репрезентантами, головно естонцями, лотишами, литовцями, поляками, українська делеґація активно працювала на всіх відтинках Конгресу, а сотник Богдан Панчук був головним промовцем від усіх екзилів на пленарних сесіях. Президія Конгресу та його чільні учасники з притиском підкреслювали, що екзильні делеґати в значній мірі вплинули на сформулювання й переведення найважливіших резолюцій Конгресу, що відбувся під кличем: „Воля — дорога до миру", головно ж т. зв. Упсальського апело та резолюції про людські права, звернені проти совєтських концентраційних таборів.

Перед формальним відкриттям Конгресу відбували впродовж двох днів наради різні секції. Українська делеґація дала чинний вклад в нарадах ліберальних екзилів, що відбувалися під проводом президента Ліберального Інтернаціоналу, сеньйора Сальвадора де Мадаріяґи. Сотник Богдан Панчук увійшов до Комісії, що виправцювала обширні додатки до резолюції про людські права. Ці додатки в якійсь значній частині присвячено большевицьким переслідуванням в Україні, затвердила одноголосно пленарна сесія на внесок секції екзилів. Секція журналістів, що радила під проводом начального редактора „Нос Цюріхер Цайтунґ", д-ра В. Бретшера, ухвалила низку важливих резолюцій про становище преси в боротьбі проти деспотизму, тоталітаризму й диктатури. В працях секції брав участь як єдиний екзильний репрезентант ред. Б. Зентржинський.

Українські репрезентанти перевели ряд конференцій з делеґатами різних державних народів, головно з англійцями, французами, турками, шведами, німцями, швайцарцями, бельгійцями і канадійцями та могли ссконстатувати, що українські визвольні змагання знаходять сьогодні повне зрозуміння й повну моральну підтримку серед чільних діячів ліберального руху. Таке своє ставлення чільні делеґати державних народів неодноразово маніфестували в промовах підчас Конгресу так супроти України, як і супроти інших екзильних народів.

Від Европейської Ради був звітодавцем на Конгресі др. Пфляйдерер, що присвятив особливу увагу нарадам екзилів. Др. Пфляйдерер с членом Комітету для захисту інтересів незаступлених в Европейській Раді народів, і з ним українські делеґати відбули окрему конференцію, на якій знов порушили справу приналежности України до Европейського Руху.

Турецький делеґат А. Е. Яльман, головний редактор великого турецького щоденника „Ватан", видав у честь української делеґації обід, на якому м. ін. були присутні сер Артур Коминс-Кар, світової слави специліст міжнародного права та б. голова британської судової місії для суджения японських, а опісля німецьких воєнних злочинців, та пані Е. Джейнджерфілд, головна редакторка місячника „Юропіи Дайджест".

Після закінчення Конгресу УПКореспонденція отримала спеціяльні інтерв'ю для української преси з усіма чільними делеґатами та членами Президії Конгресу. Теплі слова привіту для українського народу передали м. ін.: сеньор дон Сальвадор де Мадаріяга, президент Ліберального Інтернаціоналу, містер Клемент Дейвіс, парляментарний лідер Британської Ліберальної Партії, лейді Глен-Коутс, президент Шотландської Ліберальної Партії, містер МакКаллюм-Скот, почесний секретар Ліберального Інтернаціоналу, містер Дж. Беннет, генеральний секретар Ліберального Інтернаціоналу, містер А. Дж. Каммінґс, політичний редактор „Ньюз Кроніклє", А. Е. Яльман, редактор турецького щоденника „Ватан", др. В. Бретшер, редактор швайцарського щоденника „Нос Цюрхер Цайтунґ", проф. Вертіль Олін, лідер шведської ліберальної партії та делеґат Швеції в Раді Европи, месьє Поль Дові'ят, б. державний секретар та член екзекутиви французької ліберальної партії, місіс Е. Дейнджерфілд, редактор „Юропіи Дайджест", Давид Руссе, обсерватор і промовець на Конгресі від „Конгресу Свободи Культури", Г. А. Клюте, заст. президента Ліберального Інтернаціоналу та видавець „Нос Франкфуртер Ілюстріртє", др. Шефер, заст. президента німецького Бундестаґу, містер Гантлі М. Сінклер, скарбник Ліберального Інтернаціоналу та делеґат Канади, ред. Вертіль Сванстрьом, паризький кореспондент „Стокгольм Тідніґен" та пресовий шеф Конгресу, др. Орацо Россі, представник італійської аґенції „Опініоне", Рим, і ін.

Дня 13-го серпня ц. р. відбулася зорганізована Українським Бюром у Стокгольмі та Представництвом ВО УНРади в Стокгольмі зустріч сотника Богдана Панчука з балтійськими приятелями та пресова конференція з репрезентантами шведської столичної преси. На зустрічі були присутні м. ін.: Президент Естонської Національної Ради д-р Авґуст Рей, керманич закордонного ресорту ВО Естонської Національної Ради, міністр А. Варма, пані Гелена Пурре, редактор „Ньюслеттер фром біганінд ді Айрон Картен", професор Г. Перліту, член Ест. Національної Ради та голова Естонської Ліберальної Демократичної Унії в Стокгольмі, п. Мінтауте Чаксте, чільний діяч латвійських лібералів і ін. Шведська преса була заступлена фотографами й репортерами та уділила багато прихильної уваги українському делеґатові, з відвідин якого у Швеції залишилась низка ілюстрованих репортажів в м. ін. у „Даґенс Нигетер", „Стокгольмс Тідніґен", „Свенска Даґбладет", „Упсала Ниа Тіднінґ" і ін.

Перебуваючи в Стокгольмі, сотник Богдан Панчук зложив у супроводі ред. Богдана Кентжинського офіційну візиту в Естонській Національній Раді, де їх приймав др. Рей, а крім того відбув ряд етикетних візит, в тому у канадійського посла та в канадійського консуля, при чому порушив також справи еміґрації українців з Швеції до Канади.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Українська стародрукована книжка „Молитва Отче наш"**, яку написав архієпископ чернігівський Іоан Максимович і яка персонально присвячена гетьманові Івану Скоропадському (1708-1722), переховується в Канаді в бібліотеці Митрополита Іларіона.

● **„Похід українських армій на Київ"** — таку доповідь прочитав полковник генерального штабу Валійський для членів і гостей відділу Т-ва колишніх вояків-українців у Ню Йорку.

● **Українська студентська централя в Німеччині — СУСОН —**, як член і один із засновників Міжнародньої Ради Екзильних Студентських Організацій в Німеччині, взяла участь у річній конференції цієї Ради в минулому місяці. Д-р І. Мірчук, ректор УВУ, виголосив на відкритті конференції святочну промову на тему „Думки майбутнього".

● **Красвий з'їзд Української Національної Ґвардії**, що відбувся 19 серпня в Мюнхені, заслухав доповідь Т. Д. Бульби-Боровця „Українська збройна боротьба 1917-50 рр." З'їзд одержав привітання від голови УНРади проф. В. Іваницького, голови ВОУНРади проф. І. Мазепи та багато інших. Присутнім на з'їзді делеґатам і численним гостям показували листівки ,що їх поширює УНГ серед окупаційної совєтської армії в Німеччині.

● **Американська влада знов дозволила** совєтській військовій місії продовжувати репатріацію переміщених осіб ,що походять з території СССР і бажають повернутися додому. Совєти, звичайно, радо прийняли запропоновану їм пропозицію про відновлення репатріяційних місій, які раніш були примусово виділені американцями.

● **25 лекцій українознавства**, 10 гутірок, 21 академія, 79 сходин, 9 різних імпрез та 2 концерти відбулися по осередках СУМ-у в Бельгії за останній квартал ділового року. На 2 вересня СУМ готує масове свято.

Ол. Животко-Чернова.

СИНІ ГОРИ

Чистою лінією обведено їх лагідні схили на глибокому небесному тлі.

За ніч вони підходять зовсім близько і раннім ранком стоять над долиною темно-синіми похмурими стінами. А потім тратять свою ваговитість, голубіють, пеертворюючись в хвилясті легкі заслони, віддалюються, стомлюються і шафіровими тінями розділюються в далеч синім морем: для того, щоб над вечір знову наблизитись і затягти на обрії тяжкими сувоями грозових хмар.

Сині гори...

Долина кипить яскравою зеленню. Переліски, чагарники, соняшні галяви. Хащами скрадаються вузенькі стежки. Таємничо, дико...

Щось ледве чутно, сумно леліє. Розгорни хащі — там протікає струмок. Його води осліпли від темряви — вони ніколи не бачили сонця, ані зір ,ані місяця.

А поруч широка галява пересичена сонцем. Високі трави перестигли, позолотіли, а золота основа перетkана квітами — аж мерехтить. Коштовний килим, а з нього виносяться скупчені в жалібній задумі кіпариси. Це темні піраміди позначають якісь форми — прямокутник, до якого ведуть залишки алеї. З трави виникають тераси широких ступнів врубаних в камінні маси (підґрунтя).

Що тут було?

Святиня чи городище?

Чи тут молились жорстоким богам і приносили їм в жертву чисту юнацьку кров, чи інша кров проливалась — „в ім'я чести, в ім'я слави".

Темношкірі воїни в бойових строях, скриглячи по чаїному, бігли в бій із луком і топірцями на огнепальну зброю білих — лягали лавами і полягли.

По заповідних стежках, де нечутно ступає легконогий як олень чіпевесць, зачовгали немоторні, тяжкі чоботи білих переможців.

Тепер ми блукаємо тими стежками — перекликаємось із вами народи, які були великими і могутніми, а стали нічим.

Ми застали тут тільки затерті сліди, тільки тіні. Ми відчуваємо їх, ми можемо навіть бачити їх у присмерку — бо ж ми і сами вже як тіні. Можемо нишком погомоніти з ними про героїчну минувшину.

Може якраз отут стояло Ваше огнище, бавились голі діти, палали ватри і матері готували страву, гуляли і любились чорноокі і чорнокосі дівчата і юнаки, сиділи колом мужні бійці, а зморений воржбит напував їддю стріли.

Сині гори...

В глибокому ярі пливе річка, пороги, водоспади темні, глибокі плеса. Тут спинявся ловець, запалював маленький вогник в затишку скель, пік м'ясо на вугіллі, пив студену воду і спав чуйним сном, поклавши руку на зброю.

Спати зі зброєю в руці — це і наше призначення — хто ж зрозуміє ліпше!..

Сині гори...

Продираємось дикими стежками. З трав випинаються чужинні швидкі зела. Їх листя напоєне отруйними соками, в їх цвіті причаїлась згуба. Вони зродились злими, але в них нема як в людині волі чинити зло. Отже — омини! Не доторкайся! Не дивись навіть у той бік! Бо і нащо? Коли ось над цілою галявою розпустив білі парасольки болиголов, а тут Петрів батіг, прибраний голубими кружальцями цвіту, гойдається під вітром Іванове зілля, жевріють жовто-гарячі пучки цілющого золототисячнику, а ось вибуялий в тіні кущик чеберкизу, і конюшинка і ромен, а за ноги чіпляється шпориш.

Поглянь вгору! — Явори, клени і дуби і смерічки, а поміж ними біліють берези. Виблискують на сонці шпильки блакитних сосон. По шорсткій корі стікають краплі пахучої смоли. Ось промінь влучив в одну із них і розбився на мільйони сліпучих скалок.

Ці дерева, зела і трави — це ж посестри наших рідних і ми готові полюбити їх — бо в наших серцях страшна порожнеча.

Чужинні дерева, зела і трави, не дивіться на нас похмуро — ми не прийшли сюди нищити і шукати скарбів. Ми сами пограбовані.

Ми осіли тут як пташки з розвіяної вихром зграї — одні, щоб умерти в спокою, інші, щоб вигоїти рани ,віджити і заложити нові гнізда.

Сині гори... І у нас були сині гори — сині гори за Дніпром.

Чому? Чому? — питаєш — блукаємо чужими стежками, дивимось на ту невисловну красу, а за хвилю минемось. Краса буде буяти далі, а ми вже не будемо бачити. Чому? — питаєш із тугою. Земля — прекрасний перехід із незнаного в незнане. То ж перед нами по тих стежках ходили покоління. Дивились на ту тріваючу красу відчували неясно те, що ти кажеш, а інші думали, а ті виявляли іншими словами, а часом може тими самими. Не буде нас, а тими стежками будуть ходити майбутні, відчувати, думати те саме.

Чому?..

Земля! Чудовий перехід у вічність, яким йде людство із плачем і скреготом зубів, заливаючи кров'ю свій путь.

Сині гори...

ПОМЕР ЦІКАВИЙ УКРАЇНЕЦЬ

За минулих 30 років моїх подорожей по Канаді й Америці мав я нагоду говорити з нашими професіоналістами: лікарями, адвокатами, інженерами, бизнесменами, людьми різних фахів і звичайними працівниками по копальнях, фабриках та фармерами. Але з усіх них знайшов тільки одного українця, який мав около сотні патентів на своє ім'я. І саме про нього хочу тут оповісти прецікаву історію.

Історія Романа Ґонсета

Роман Петро Ґонсет (знаний у Канаді під іменем Ґонський) є родом з села Зелена, Галичина (1891). Батько його був будівничим. Маючи 16 років, Роман перший виїхав із свого села у світ за очі шукати кращої долі. Прибувши до міста Едмонтону в Канаді 1907 року, Роман почав працювати в контракторів, що будували нові будинки. Днями працював, а вечорами ходив до школи та вчився англійської мови, електротехніки, механіки й архітектури. Зовсім випадково купив собі одну лоту (будівельну ділянку) на бідну інвестицію, але добра доля хотіла помогти хлопцеві і за кілька років Роман продав цю Лоту за 9 тисяч долярів. Це до деякої міри поставило його на ноги і зробило незалежним.

Перші проблески геніяльности

В 1912 р. Роман покидає працю на будові домів та йде за механіка до кінематографічних театрів. Маючи природній талант до механіки, Роман спостеріг, що машина показує фільмову штуку лише частинами, а не безперервно, як це робиться тепер. Роман почав працювати над поліпшенням машини і скоро переконав власника театру, що його винахід поправив машину так, що можна показувати цілий фільм без перерви.

В 1914 році Роман одружився з панною Ірина Стефанина з Чіпмен, Алта, та завів своє родинне гніздо в Едмонтоні. Ґонсети не жили довго в Едмонтоні, бо їх чекала краща доля в ЗДА.

Початок карієри

В Едмонтоні жив Павло Рудик, який займався різними бизнесовими підприємствами. Він то перший задумав використати новий винахід кінематографічної машини і тому запропонував Романові поїхати з ним до Америки та почати виріб нових машин. Чогось думалося їм, що Ню Йорк має таку магічну силу, що це буде єдине місце на світі для цього бизнесу .Рудик і Ґонсет прибули до Нюарку (1916) і там почали підготовчу працю. Звідти поїхав Ґонсет до Вашинґтону і вибрав патент на свою машину. Рудик тимчасом у Нюарку заінкорпорував нову компанію під назвою „Ендлес Ґреф Менуфактурінґ Ко. і став її президентом, др. В. Сіменович з Шикаґо — касієром, а Семен Ядловський — директором. За означену винагороду Ґонсет відписав свій патент новій компанії.

Зміна осідку

Незабаром Рудик задумав перенести спілку до Шикаґо, але змінив свій плян і спілку перенесли до Дітройту. Вміжчасі Ґонсет опатентував ще один новий винахід (ґрамофонічну машинку з лямпою), і цей патент також перейшов за означену винагороду на власність компанії. Потім компанія щераз переходить до Шикаґо і закладає тут фабрику продукції, але через брак досвіду через три роки фабрику прийшлося зліквідувати.

Ґонсет починає нове життя

По банкротстві „Ендлес Ґреф Менуфектерінґ Компанії" в Шикаґо Ґонсет переїжджає до Лос Анджелес на постійний побут. Зпочатку приходилось тяжко працювати на утримання родини, але вечорами й неділями він далі продовжував досліди над новими винаходами. Тому, що радіо почало (1924) входити в життя, Ґонсет почав виробляти ці машинки та продавати своїм сусідам.

В ті часи місто Лос Анджелес не мало таких сиґналів на перехрестях вулиць, як тепер, тому містовий інженер Дорсі звернувся до Ґонсета з пропозицією удосконалити винахід таких сиґналів. Але працюючи над цим винаходом, Ґонсет витворив лямпу, якої до того часу ще не було. Були це перші початки теперішнього „Ніон Лайтс".

Ґонсет знову у Вашинґтоні

Маючи декілька патентів, крім цієї лямпи, Ґонсет поїхав до Вашинґтону в 1932 році. Коли директор „Бюра оф Стандартс" побачив цю лямпу, то не міг вийти з дива, як може така мала кількість електричного струму освітити таку велику лямпу! Зараз же покликав усіх спеціялістів електротехніки з цілого „Бюра оф Стандартс", щоб подивилися на новий винахід. Зацікавлення було таке велике, що Ґонсет пробів у Вашинґтоні повних три тижні на державний кошт і кожного дня демонстрував свій винахід іншим знавцям.

Рівночасно Вашинґтон нав'язав Ґонсетові зв'язки з великими корпораціями, такими, як: Дженерал Електрік у Скенектеді, Едісон Компані в Блумфілд, Н. Дж., і Бурджіс Бетері Компані в Медісон, Вісконсин. До всіх цих лябораторій приїздив Ґонсет, куди звичайно нікому неможливо дістатися.

Щастя в нещастю

Одна корпорація зробила Ґонсетові бизнесову оферту на цю лямпу: 40 тисяч дол. готівкою, 10% роялтіс від усього виробу лямп і триста дол. місячної платні на такий довгий час, як він схоче працювати в компанії. Підписано контракт і Ґонсет почав працювати. Та є у нас пословиця: „Чоловік стріляє, а Бог кулі носить", таке було й з Ґонсетом. Це були часи страшної депресії, коли багато банків побанкротувало в Америці. Компанія не могла дістати кредиту на ведення бизнесу, бо не могла сколектувати своїх належитостей від своїх відборців, тому й не могла виповнити свого контракту супроти Ґонсета. Тимчасом на ринок вийшла інша лямпа і забрала ввесь бизнес.

Не втратив надії

Та неуспіх не зневохотив Ґонсета. Він дальше працював над новими винаходами і принаґідно продавав їх великим компаніям, а за ці гроші розбудувався та став забезпеченим на старі літа з родиною. Роялтіс приносили йому хліб та сіль, а він дальше працював, бо вважав гріхом сидіти бездільно.

Прийшла нова війна, а з нею прийшли зміни у воєнній техніці, які вимагали нових метод боротьби з ворогом. Воєнний Департамент у Вашинґтоні знав про всіх винахідників в Америці, тому звернувся до Ґонсета, щоб виготовив пляни означених таємних виробів, а коли це було одобрено, запропоновано Ґонсетові їх виробляти.

Ґонсет мав ще одно щастя на свою користь, що мав при собі за праву руку свого сина Фавста, який одідичив по батькові технічні здібності та бизнесову проворність. Також дружина його, Ірина, знала про все підприємство в деталях та затримувала чоловіка й сина в повній рівновазі, неначе керма в кораблі на повнім морю. Ця трійця доконувала просто чудес, бо побудували фабрику, в якій працювало і ще тепер працює близько сотня людей, та виконала всі замовлення для Вашинґтону. В цій фабриці виробльовано такі делікатні знаряддя як: таємне знаряддя для прецизного обчислення для літаків, контролі для електроніки, контролі для радія, короткі промені, частини для телевізії та радару. Фабрика Ґонсета є єдина в цілій Америці по цій спеціяльності! Недурно уряд Злучених Держав Америки по закінченні війни вислав покійному Ґонсетові і його синові Фавстові найвище признання за поміч у війні.

Закінчення

Пам'ятаю, як сьогодні, коли одного разу сидів я при столі з Романом та розмовляли на різні теми, а при тім спитав його, чи не хотів би він колись повернутися на наші рідні землі. Він відповів:

„Ніщо не дало б мені більше приємности, як це, коли б я міг чимось, в якийсь спосіб, помогти тій країні, яка видала таку благородну націю, як українці! Ми ніколи не пропадемо поміж іншими націями (як досі ми не пропали за 300 років без своєї держави!), бо наша любов до землі, до волі, до самостійного життя — дає нам той гарт, який приносить відпорність на зневіру, на капітулювання та безнадійність. Через нашу віру в Бога, віру у свої власні сили, віру в нашу державність — ми поплывемо на тихі води, на ясні зорі!"

Дня 25 червня 1951 року відійшов до вічности Роман Ґонсет, залишаючи по собі дружину Ірину, сина Фавста з дружиною і чотиролітнього внука Роберта. Похорон відбувся в Норт Голівуд, Каліфорнія, на який прийшли його близькі приятелі. Від Товариства „Українська Централя" в Лос Анджелес автор цих рядків виголосив надгробну промову. В каліфорнійській землі зложено ще одного визначного українця поруч історичного о. А. Гончаренка, рідного брата барона Василька з Черновець, Івана Орлика, о. Корсуновського та проф. Івана Петрушевича.

Всім їм вічна пам'ять!

Д-р Г. Г. Скегар,
Галівуд, Каліфорнія
(За „У. В.")

„Я НЕ ЗНАВ, ЩО НА УКРАЇНІ БУЛА ГОЛОДОВКА"

Двадцять другого червня 1941 р. коли вибухла війна між Німеччиною і Совєтським Союзом, німецька армія дуже скорим темпом займала щораз більше нових теренів. Червона армія, утікаючи, майже без бою залишала Галицьку землю. Німецька армія в короткому часі перейшла бувший польсько-совєтський кордон і пішла на Україну.

В тому часі в Государськім млині ч. 14 Харківської области, район Богодухів, працював робітник Л. М., якому при відвороті німецької армії пощастило залишити большевицький „рай" та виїхати на Захід, а опісля до Америки.

Він оповідав дослівно те, що чув на власні уха, а саме: В Государськім млині, де він працював, одного дня розійшлася вістка між робітниками, що сьогодня має говорити через радіо сам Сталін. Деякі робітники вже чекали його слів. По кількох хвилинах прийшов до гурту Л. М. і почув приблизно такі слова „Сталіна через радіо":

Брати і сестри!

Наступає сильний і могучий ворог. Брати і сестри, ідіть в ліс, в партизани і бийте врага в тилу. Брати і сестри, я не знав, що в 1933 році була на Україні голодовка". — По скінченню авдиції, як сказав Л. М. всі порозходилися мовчазно із похиленими головами.

Л. М. а також його рідня були наочними свідками ще такої події:

В цій самій місцевости Харківської области, район Богодухів, був голова сільради Хветченко. Він їздив по хатах і виганяв жінок до роботи на полку цукрових буряків. Знайшов жінку Параску Шелестюк, яка пухла з голоду, він гонив і її до буряків. Вона не могла робити, з опухлих з голоду ніг текла вода. Хветченко, голова сільради, взяв її силою, прив'язав до коня і тоді батогом раз коня а її другий раз. Вона впала, він відв'язав її і залишив. На другий день Параска Шелестюк померла.

Ооповідаючи про цю подію, Л. М. на початку заявив таке: Ви може в це не повірите, але було ще страшніше. Людині, яка користає зі свободи, має вільність слова і живе як людина, тяжко в це повірити. Однак це свята правда, про яку багато людей не здає собі справи і досі, як жив і живе український нарід в країні соціялізму."

Подав: Е .Мінчак

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВІЛКС-БАРЕ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє всіх членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 2. вересня, в парафіяльній салі, зараз по Сл. Божій. Проситься членів прийти на час, бо маємо багато справ до полагодження. — Уряд Бр.

ТАРЗАН, ч. 2664. Висновок господаря джунґлів.

„Лише два слова: „Дивись за Вольфом", сказав Д'Арно. „Тільки одна особа могла попередити нас таким робом!" Тарзан кивнув головою.

„До чорта!" крикнув Д'Арно. „Я не розумію цієї жінки. Спершу вона завела вас у пастку, а потім вона остерігає вас. Чому?"

„Вона думає, що я Воррик, якого вона знає і любить", сказав Тарзан. „Її осторога зовсім логічна".

„Але чому вони є з нами?" запитав Д'Арно. — „Мабуть обоє, за дорученням Чірама, присутні тут задля однієї здогадної мети — мапа Ашра!"

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1951 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий відділ ч. 27. у Нюарку, Н. Дж.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відділ
5. Стирановський Мирон.
6. Дуда Іван, Марія.
8. Матушкевич Іван.
9. Бондаренко Іван; Луцканин Тереса.
13. Васильків Василь, Павлина; Кравзе Єва; Тесля Сидонія.
14. Гарматій Павло.
20. Маційовська Марія.
22. Деньо Володимир С.
27. Іванків Юрій, Анна; Лапичак Роман, Ірена; Лучаковський Микола В., Софія; Олесницький Остап, Софія; Пісоцький Ізидор, Марія; Стаховська Ольга.
37. Любас Єлисавета.
38. Ямельська Ева.
39. Бриндзя Стефанія; Грицик Степан, Теодора; Гусак Петро; Олійник Петро, Євгенія; Шиґлевич Олексій.
41. Опар Дорота.
42. Лелет Антін.
45. Чабанюк Михайло; Шопа Аляберт.
46. Криховець Анна, Мирон.
48. Люліс Дорота; Цеплий Тереса.
52. Міщук Степан.
54. Юращук Михайло, Урсуля.
56. Щербатий Анна.
59. Вурий Михайло, Юлія.
64. Кичун Богдан; Шайдевич Іляріон, Євсей, Мінодора.
70. Савчук Павло, Софія; Струк Анна.
75. Залопаний Михайло; Левицький Ярослав, Сенюх Володимир, Євгенія.
76. Цап Варвара.
83. Квятковський Ірина.
84. Вакель Марія С.
85. Гнатюк Іван.
94. Іваницький Михайло; Лаврик Михайло, Чайковський Іван.
96. Сухий Роберт.
99. Валько Емілія.
102. Лежань Іван.
105. Савка Петро, Фурчак Іван, Надія; Халюс Теодор, Марія.
106. Вогонович Петро, Ольга; Когривенко Панас; Марчук Василь; Пицків Михайло; Серговський Іван, Феліція; Юзьба Льотті, Михайло.
109. Морріс Гелен.
114. Ширба Федір, Марія.
119. Вілан Михайло, Естера.
120. Підганяк Льоренс.
123. Вісточчі Фердинанд О.
125. Павлюк Павлина, Софій Парасквія.
127. Варбарний Ірена, Микола; Білий Василь; Дусанівський Богдан, Анна, Ілія; Каблак Анастазія; Кравець Софія, Юстина; Мельник Василь; Мочерняк Михайло, Текля; Осадців Володимир; Петришин Михайло; Реґула Катерина; Щітка Василь.
130. Вальчишин Михайло, Марія; Копчук Катерина.
146. Когут Андрій.
163. Бонцарівський Омелян, Іванишів Іван, Олійник Степан; Савчак Семен.
164. Сарай Калина.
172. Зденяк Василь.
174. Вунько Анна, Карий Володимир, Анна; Чучман Роман, Ірина.
175. Коваль Володимир; Костенко Макар Р.; Мушинський Діонізій; — Полянський Михайло, Текля.
176. Бринь Микола, Оксана; Массов Корній.
184. Брова Петро, Ольга; Сливка Ілько, Анна.
189. Заяць Ігор; Павловська Галина.
191. Наболотний Євген.
194. Баран Володимир, Анна; Вільчинський Володимир; Герасимович Пелагія; Демко Іван, Марія; Луків Антін; Миклуш Микола, Анастазія; Паньків Михайло, Ярослава; Прийма Петро; Харитоненко Надія; Федорчук Володимир; Шпирка Роман, Чеслава.
200. Парпан Емма.
204. Білан Анна; Козак Уляна; — Теплий Станислав, Стефанія.
205. Васильковський Андрій.
207. Дацишин Петро, Оксана.
211. Гнатьо Михайло, Катерина.
217. Городецька Марія, Лідія; Стоков Антін; Шершунь Михайло, Ґертруда.
218. Дучек Рорерт; Павлишин Володимир, Анна.
219. Круглов Василь, Мурдза Осип.
220. Бойко Юрій, Христина; Зварич Василь.
221. Бирнс Олена; Босчко Михайло; Ґоць Осип, Стефанія; Дмитерко Роман; Коваль Михайло, Меланія; Костів Роман М., Стефанія; Костюк Стефанія; Лучків Вероніка; Раховський Михайло, Марія; Романишак Дмитро; Сербенський Степан; Ткачук Богдан, Ореста; Шевчик Осип, Катерина; Шимоняк Василь.
240. Корф Іван, Марія.
242. Торик Ірина.
244. Бензі Павлина.
245. Білоус Антін, Гнат, Секлета; Булат Петро, Станислава; Костюк Олександра.
247. Левандовський Льоренс.
248. Кінка Пальма М.
252. Перегонов Мефодій, Антонія; Холевинський Степан, Анна.
253. Мисишин Григорій, Анастазія.
254. Грицай Ярослав.
255. Киселиця Теодор.
266. Антонович Тарас; Боднарук Борис; Гриців Марія; Д-р Левицький Витольд, Сенів Микола.
267. Лущак Розалія.
286. Гранична Анна.
287. Литвинюк Іван.
288. Ґлосан Анна.
291. Дубинецький Петро, Параскевія; Загуляк Надія.
292. Величко Микола, Михайло, Олена; Грицай Осип; Наливайко Євген; Федак Теодозія; Фотчук Миколай, Єва.
293. Штайнберґ Володимир, Євгенія.
299. Буч Реймонд.
301. Шміґельський Олександер.
307. Вараник Андрій, Ольга.
312. Білецька Дорота.
320. Лаба Роман; Скирчук Петро, Рута.
326. Потоцька Зузанна.
334. Кошкалда Євфрозина, Марфа.
336. Ребізант Григорій.
342. Куций Ольга.
343. Вайтович Анна М.
344. Ґортез Олена.
347. Матуш Анна; Мурований Антін Е., Найда Ленора.
350. Смаль Осип.
353. Демедюк Дмитро, Джус Тома, Марія; Котись Богдан; Ратич Анна.
355. Яким'як Іван, Катерина.
356. Іванюк Михайло; Небесняк Василь.
361. Варагура Марія; Варан Іван; Варан Стефанія; Дідик Володимир; Левицький Борис, Євгенія, Ігор, Роман; Яремчук Григорій.
362. Війтик Григорій, Ірина.
363. Гермак Дольорес А.
364. Врадик Рудольф А.; Дейнека Микола, Марія; Мельник Константин І.
367. Блажкевич Стефан, Ельфріда; Вовкович Михайло; Кисіянчук Ілія; Мартинець Володимир, Софія; Холевчук Марія, Ярош Михайло.
368. Остапюк Богдан.
369. Соринська Олександра.
371. Кононів Юрій; Стадник Іван; Точоний Максим; Чернишенко Юрій.
375. Парахоняк Яків, Олена.
379. Вучацький Ілярій; Гайнис Ольга; Єндрейовський Михайло, Анна; Ковальський Мирослав, Яків; Онищак Григорій, Вацлав, Мирон, Софія; Островський Зеновій, Євстахія, Матей, Роман; Романюк Іван, Стасина Володимир, Ірина; Титус Михайло, Анна; Чошко Олекса, Євдокія; Юречко Іван; Яримович Юрій; Ярчак Юрій, Анастазія.
384. Мельник Андрій.
395. Мандро Вессі, Слотілок Володимир; Усик Іван.
414. Нестер Григорій, Марія.
423. Васлядинський Анна; Дзюбинський Ераст, Рома; Додука Гаврило, Анна; Доскоч Стефанія; Зделик Василь; Зелений Семен; Кіналь Текля; Коваль Іван, Олена, Юрко; Криса Параска; Мишковець Петро, Єва; Пачковська Софія; Семянків Анна; Соколовський Іван; Сусь Михайло, Апольонія.
430. Гадач Павло; Олексишин Леоніда; Пастух Степан, Марія; Спанчак Микола; Трибушний Михайло, Лідія; Федорович Ольга.
436. Атаманюк Василь, Борсук Володимир; Кавалець Михайло, Катерина; Микитяк Микола; Оленич Агафія; Серна Павло, Софія; Тимрюх Юрій; Товарницький Василь, Єва; Огар Володимир; Оленич Микола; Шевчук Василь, Анна; Шурко Василь, Юстина.
452. Невліда Генрі.
466. Кисилюк Василь.
474. Ракочий Михайло.
469 Гурий Люіс*.
473. Мастикаш Євген.
474. Абрамець Марія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ
9. Кормаш Володимир*; Ліпшак Юрій*.
14. Змий Антін.
25. Цьолко Іван, Стефанія.
40. Вовк Дмитро, Марія.
48. Келлі Чарльс*.
55. Зелинський Олександер, Євгенія.
58. Горбовий Іван, Теодозій, Марія
91. Кочірка Осип*.
106. Харко Петро; Лаврів Іван; — Пакиж Ізидор*, Тютько Євген.
127. Седлярчук Анна.
142. Мицьо Андрій.
170. Вацак Ярослав, Сипко Ярослав.
183. Мінський Михайло.
184. Лихолят Володимир 2, Анна.
192. Верещак Іван*.
194. Була Іван*, Михайло, Параня; о. Ільченко Григорій; Пастушенко Мирослав; Смирнів Андрій; Худий Марія; Щерба Микола.
204. Шепель Володимир.
221. Мацюк Василь*.
230. Ґулік Петро*.
277. Гарасимів Степан, Клявдія; Гунчак Василь; Павшук Василь; Шеремета Гаврило.
292. Чучман Лев; Виба Розелин; Луць Марія; Осійчук Степан*; — Ґрант Стефанія; Курилів Степан; Стрільбицький Олександер.
298. Дідоха Теодор; Козоріс Іван.
312. Федаш Богдан.
336. Полянський Володимир.
337. Винар Михайло, Анна; Матусь Теодор.
345. Давидів Іван.
364. Славута Григорій.
365. Бойчак Мичайло*, Верна.
397. Стром Іван*.
432. Гробельський Ярослав*, Ґаба Іван*, Костик Семен*, Кульчицький Теодор 2, Мазур Лєна; Ройко Олекса*, Люба; Чабан Олександер*.
435. Ґрівнер Ольга; Мусякевич Осип*.
445. Муринець Андрій; Стадник Василь*.
473. Кертичак Анастазія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ
14. Урманець Тома, Анна.
27. Утриско Осип.
31. Кролич Іван*.
85. Томашовський Михайло*.
94. Михальчак Микола.
100. Бровар Володимир, Ростислав; Головатий Михайло, Іванна; Качур Григорій, Анна.
102. Ґерґель Василь.
106. Бондаренко Олена.
109. Миклущак Ольга.
116. Мрочко Анастазія, Марія, Михайло; Глушок Григорій, Михайло*, Євдокія.
140. Терлецький Степан 2*.
142. Пухта Олена.
163. Гричинська Марія; Кулька Дмитро.
184. Ринчак Іван, Анна.
187. Любянецька Марія.
189. Бужан Павло.
211. Макар Іван.
217. Курман Олександер; Стоков Антін*.
233. Микита Дмитро.
245. Гец Осип 2,*Марія.
257. Баллік Михайло мол. *; Костів Євстахія.
287. Состачко Юліян*.
289. Рушник Іван*Джім*; Чудак Мичайло*, Франко*.
291. Цогла Марія, Теодор.
292. Пнщ Михайло, Сточанський Іван, Володимир*.
316. Квасниця Іван.
343. Васала Дорота; Воррен Катерина; Мікет Анна; Плекан Стефанія.
348. Гармич Анна; Мартіні Олена
367 Мельник Богдан*.
368. Блянк Ольга П.
379. Чернів Олександер.
432. Іваницький Пилип; Мокрій Текля; Павловський Володимир*; Паращук Василь*; Сенчук Іван*; Фенюк Дмитро, Анна.
433. Карпюк Текля.
445. Фльорко Григорій*.
446. Береза Симеон*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

Відділ
58. Гнатів Володимир, Катерина.
75. Федірко Яків.
155. Каін Семен*.
163. Варварюк Назар*; Лещак Василь, Одарка.
194. Нищій Михайло, Олександра; Худик Іван.
218. Дучек Анна.
221. Ключенко Таня.
254. Дівчур Марія.
276. Віто Анна.
292. Тимочко Теодор.
296. Доманська Наталія.
339. Гоцинець Іван, Марія.
361. Іваськів Джеррі*.
379. Косовський Степан; Пігіль Максим; Чернів Олександер.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ
2. Гольда Іван мол.*, Михайло*, Мирослав*.
9. Камінець Іван мол.*
14. Ковальська Ніна; Кормелюк Микола, Марія, Юлія; Подоба Теодор.
20. Гуран Степан, Марія.
22. Гриневецький Володимир*.
45. Постойко Юлія.
54. Зубик Данило*.
55. Калушик Борис, Катерина.
58. Тарнавський Іван, Анастазія.
69. Парницький Осип*.
78. Вдовяк Антонія; Смолій Юрій.
96. Курман Марія.
97. Мельник Володимир*.
106. Лесюк Богдан; Масний Володимир, Анна; Нагірняк Василь, Дарія; Петраш Микола, Ірина.
114. Герасим Адам; Крахмілець Леонід, Марія; Курилко Іван.
127. Подоляк Катерина.
132. Попович Франко*.
133. Присташ Станислав.
142. Стець Теодор, Анна.
146. Маслюк Дмитро, Анна; Обуховський Євген; Цап Михайло.
155. Петренко Степан*; Телішевський Антін*.
158. Брукало Тереса.
184. Варан Іван, Стефанія; Коваль Василь*, Володимир, Анна, Анна мол.
189. Іванців Іван.
206. Долішний Василь, мол.*
217. Полозяк Іван.
219. Арґаст Юрій*;Кубик Фред, Анна.
220. Брицький Василь; Пис Ольга.
221. Бойчук Альбіна, Сильвія; Глущенко Надія; Григоренко Олександер, Левчанин Микола, Марія; Поляцковий Михайло, Маланія; Рожек Марія; Семенів Ілярион, Марія; Суров Степан, Варвара.
238. Щербанюк Григорій.
248. Криворука Павлина.
260. Бойко Тихон.
265. Самійло Анна.
266. Варшона Володимир.
272. Стефура Петро*, Теодор*.
285. Вартків Олекса.
290. Криворучко Олександер, Анна.
292. Вайкинич Юрко, Горпина; Газда Михайло, Анна.
296. Комінко Іван*.
320. Репницецька Марія.
348. Стецевич Михайло*, Марія.
361. Д-р Врецьона Володимир; Зарицький Гілярій; Дрогомирецький Роман; Коцур Ігор, Любомира; Кушлаба Ярослав; Погорілець Степан; Прус Григорій*, Роман*; Стасів Микола; Цюцюра Теодор, Софія.
365. Стаппін Максим*.
367. Леткий Володимир*.
372. Тренжелюк Теодор.
379. Волосінчук Іван, Дуня; Злочовський Северин; Кінах Миколай, Ольга; Климкович Мирослав, Емілія; Лоґуш Юлія; Олександра; Походенко Іван, Анна; Скрипник Флікерія; Цурковський Михайло.
388. Подригула Мирон, Антонія.
427. Гончарський Юрій.
428. Сопотюк Петро*.
429. Олійник Анна; Подоляк Теодор*, Марія.
430. Васічинський Володимир, Ірина; Білинський Олександер, Стефанія; Вознюк Теодор.
432. Вандас Михайло 2; Войтович Перль; Волошин Євген 2, Стефанія; Душній Ольга; Заяць Андрій, Ольга; Кандій Анна; Коман Сава*, Анна; Кут Теодор 2*; Марко Володимир; Міґус Микола; Несторовський Володимир, Роза; Попіль Ярослав*, Надія; Попович Василь 2*; Пука Володимир, Анна; Рябець Олекса*; Стасина Петро, Євгенія; Ярош Сильвестер, Іванна.
445. Зарецький Павлина; Карпюк Петро*; Мельник Володимир*; Пиріг Іван*; Шульган Стефанія.
447. Чипиґа Михайло*; Спасів Пилип*.
464. Вурнат Володимир*.
473. Гошко Степан*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ
36. Шеремета Стефанія.
57. Кулька Дмитро; Пищ Мих.
83. Онуферко Роман, Осипа.
90. Баландович Степан.
105. Ґерґель Василь.
130. Карпюк Текля.
194. Макар Іван; Сточанський Іван, Володимир*.
220. Євко Григорій, Меланія.
226. Васала Дорота; Воррен Катерина; Квасниця Іван; Курман Олександер; Мельник Богдан*; Мікет Анна; Плекан Стефанія; Рушник Іван*, Джім*; Стоков Антін*; Чудак Франко*, Михайло.*
230. Гармич Анна; Мартіні Олена.
266. Дацьь Григорій; Яковенко Петро.
280. Урманець Тома, Анна.
298. Дідоха Теодор.
312. Дибайло Володимир; Купчинський Ярема*.
324. Чаплинська Наталія.
342. Состачко Юліян*.
361. Єфремов Борис; Кізима Богдан, Маріянна, Степан; Ринчак Іван, Анна.
362. Глушок Григорій, Михайло*, Євдокія; Мрочко Михайло, Марія, Анастазія.
371. Утриско Осип.
375. Микита Дмитро; Мостова Марія; Панкевич Микола.
379. Бровар Володимир, Ростислава.
411. Любянецька Марія.
414. Гомотюк Ірина.
430. Д-р Боднар Володимир; Дейчаківський Богдан; Гурко Любов; Михайльчук Микола.
432. Гурий Люіс*.
433. Врублівський Осип 2.
441. Сенчук Іван.*
446. Павловський Володимир*; Фенюк Дмитро, Анна.
447. Дацюк Микола.
454. Козубинська Ольга.
455. Винник Остап, Ангелина, Іван Марія.
464. Яцула Іван*.
465. Мастикаш Євген.
473. Мокрій Текля; Паращук Василь*; Фльорко Григорій*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

Відділ
58. Гнатів Володимир, Катерина.
75. Федірко Яків.
155. Канай Семен*.
163. Варварюк Назарій; Лещак Василь, Одарка.
194. Нищій Михайло, Олександра; Худик Іван.
218. Дучек Анна.
221. Ключенко Таня.
254. Дівчур Марія.
276. Віто Ольга.
292. Тимочко Теодор.
296. Доманська Неллі.
339. Гоцинець Іван, Марія.
361. Іваськів Джеррі*.
379. Косовський Степан; Пігіль Максим; Чернів Олександер.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відділ
61. Мец Люїза.
75. Манолі Анна.
79. Світ Олена.
83. Іваненко Василь*.
91. Кочірка Осип*.
106. Марчук Лев*.
120. Корнецький Андрій*.
124. Патрайка Гринько.
149. Домбровський Франко*.
152. Гладкий Володимир*.
156. Якимець Марія.
230. Федзора Олена М.
237. Пондяк Степан*.
238. Пейдж Стефанія.
277. Венґжин Анна.
288. Неми Осип.
294. Салій Тома*.
297. Ревак Степан*.
303. Когульк Катерина.
304. Лозицький Степан П.*
329. Вайтович Ольга.
333. Поточняк Семен.
374. Геба Степан*.
375. Мадай Ярослав.
406. Турко Іванна, Ірина, Тіллі.
409. Русин Іван*, Марія, Павло*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ
347. Ковальський Іван*.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відділ
5. Періг Анастазія.
6. Мигаль Михайло.
7. Лущ Іван.
21. Смик Теодор.
33. Вілас Розалія.
36. Мудрик Варвара.
39. Когут Петро*.
70. Снадик Михайло.
86. Кондрацька Марія.
91. Галай Іван.
130. Горішний Антін; Федик Юрій.
147. Тихоліз Гнат.
160. Сташків Анна.
204. Кириченко Юрій; Хитрик Іван
229. Ваковський Михайло.
241. Вардаревська Ксенька.
243. Шемедик Петро.
253. Гаврильців Марія.
256. Ломаґа Іван.
283. Писняк Василь*.
288. Гашин Анна.
303. Куземчак Анна.
334. Твердохліб Василь.
361. Дмитрів Анна.
386. Лисогір Микола*.
404. Кондрацька Марія.
407. Наконечна Мей А.
458. Кукуруза Євгенія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1951 було в У. Н. Союзі повнолітних членів	46,271
В місяці липні 1951 р. прийнято нових	377
В місяці липні 1951 р. прийнято наново	95
В місяці липні 1951 р. прийнято з переступ. листами	72
В місяці липні 1951 р. прийнято з інших кляс обезп.	22
В місяці липні 1951 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	46,837
В місяці липні 1951 р. суспендовано	176
В місяц ілипні 1951. відійшли з переступними листами	78
В місяці липні 1951. відійшли до інших кляс обезпечення	22
В місяці липні 1951 відійшли до нового роду обезпечення	—
В місяці липні 1951 відійшли зо зворотом у готівці	30
В місяці липні 1951 відійшли на безплатне продовження	—
В місяці липні 1951 відійшли з виплаченим обезпеченням	1
В місяці липні 1951 відійшли на виплачене обезпечення	—
В місяці липні 1951 померли	30
Разом	337
З кінцем місяця липня 1951. року в У. Н. Союзі було дорослих членів	46,500

СТАРИЙ РІД:

В клясі А. на $ 250	5
В клясі А.А. на $ 500	67
В клясі В. на $ 750	11
В клясі С. на $1000	149
В клясі В.В. на $1500	5
В клясі С.С. на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	455
В клясі О-1000 на $1000	292
В клясі О-1500 на $1500	5
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500 на $ 500	8,131
В клясі Р-1000 на $1000	5,961
В клясі Р-1500 на $1500	80
В клясі Р-2000 на $2000	70
В клясі Р-2500 на $2500	10
В клясі Р-3000 на $3000	6

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Н- 500 на $ 500	6,071
В клясі Н-1000 на $1000	3,105
В клясі Н-1500 на $1500	70
В клясі Е-2000 на $2000	54
В клясі Е-2500 на $2500	7
В клясі Е-3000 на $3000	11
В клясі Е-3500 на $3500	1
В клясі Е-5000 на $5000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	6,370
В клясі W- 500 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	4,116
В клясі W-1500 на $1500	57
В клясі W-2000 на $2000	29
В клясі W-2500 на $2500	2
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	62

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	143
В клясі Т- 500 на $ 500	3,192
В клясі Т- 750 на $ 750	453
В клясі Т-1000 на $1000	7,019
В клясі Т-1500 на $1500	172
В клясі Т-2000 на $2000	42

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Е-65- 500 на $ 500	94
В клясі Е-65-1000 на $1000	50
В клясі Е-65-1500 на $1500	1
В клясі Е-65-2000 на $2000	2
В клясі Е-65-2500 на $2500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Р-65- 500 на $ 500	68
В клясі Р-65-1000 на $1000	39
В клясі Р-65-1500 на $1500	1
В клясі Р-65-2000 на $2000	5
В клясі Р-65-2500 на $2500	1
В клясі Р-65-3000 на $3000	1
Разом	46,500

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відділ
6. Дуда Василь; Галина, Стефанія.
7. Новий Василь; Прокіпчак Патриція М.
8. Мурин Михайло.
14. Гарматій Мирон; Марія В.
20. Іванюш Ольга А.; Ляш Ольга К.
27. Іванків Орест, Ярослав; Пісоцький Богдан, Роман.
38. Сорока Михайло; Ямельський Василь.
39. Грицик Орест; Кіянка Марія; Щиґлевич Степан.
46. Криховець Богдан.
52. Павловська Ненсі.
53. Шпікула Карен А.
57. Яремко Наталка 2.
59. Вурий Ярослав, Леся К.
63. Панчик Зузанна О. 2.
64. Дворецька Марія А.
70. Струк Степан, Катерина, Стефанія.
75. Ріско Доріс К.; Сенюх Осип 3, Марія.
83. Квятковський Степан, Анна.
94. Григорчук Стефанія; Тріль Олена.
102. Вобечко Марлін А.
105. Фурчак Люба.
106. Вогонович Іван; Юзьба Ірина.
108. Заяць Іван.
114. Щибрія Катерина.
119. Вілан Михайло П.
120. Деленко Дональд М.
123. Ваден Василь.
125. Бандура Віра.
127. Буцерка Микола; Вітковська Зузанна; Глухий Богдан; Кабляк Степан; Мочерняк Ярослав; Петришак Ірина; Шевчук Леся Н.
130. Светс Іван Г.
140. Чепак Богдан, Марія.
149. Дойл Деборах.
151. Голець Марія К.
156. Кос Михайло мол. 2.
163. Хомин Кляра М.
164. Фінк Маріянна Л.
164. Бунько Олекса.
175. Полянський Василь.
176. Бринь Андрій, Надія, Олександер.
177. Свідер Варвара.
184. Брова Леонід, Ельфріда; Коваль Стефанія; Лихолят Роман; — Сливка Мирослав, Осип.
191. Наболотний Дарія Є.
192. Кузиляк Тетяна; Сілецька Марія.
194. Варан Оксана; Груда Ніна 2; Гурин Богдан; Демко Анна; Кобилянська Оксана, Олена; Масенко Орест; Миклух Ярослав; Панків Володимир, Ігор, Татяна; Скарасв Лярісса; Шпирка Мирон; Штогрин Михайло.
204. Теплий Степан.
211. Гнатьо Михайло мол.
217. Городецька Дарія О.; Сулима Іван.
221. Бирнс Олександра; Борис Іван; Ґоць Євген, Осип мол.; Ключенко Петро; Коваль Анна; Мартинюк Анна; Ткачук Лідія О.; Шевчик Володимир.
234. Березюк Антін; Муха Донна.
245. Білоус Анатолій, Віра; Булат Марія.
252. Переґонов Микола.
253. Мисишин Віра.
254. Гудима Ольга.
262. Веррі Мереда П.; Вейш Сандра Л.
267. Вобісюк Брус Р.; — Лущак Франко.
275. Палка Ірина.
281. Еллісон Катерина.
291. Дубинецька Анна, Марія.
292. Маланяк Гарі А.; Стефаняк Григорій; Фочук Роман, Надія.
293. Штайнберґ Ігор.
296. Сорока Донна М.; Мелісса К.
303. Брідж Реймонд Дж.
304. Коваль Зеновій; Колячко Марістта Г.
307. Вараник Галина.
312. Аєрс Карен А.
316. Казинський Зузанна; Кравець Катерина.
325. Михалюк Лявра М.; Цюпа Денніс.
344. Присташ Патриція.
347. Матуш Гаррі; Найда Дейл А.
350. Смаль Лев М.
355. Яким'як Ірина, Ольга.
361. Варагура Звенислава.
364. Бобечко Марлін; Бюлер Іван П.; Дейнека Ярослава; Карпюк Марія А.; Макарик Олена; Тачер Марія К.
367. Зорій Степан; Словиковська Марія.
370. Воднарчук Олена.
379. Ванчицький Богдан; Гузар Лесьо Г., Думановський Володимир, Галина, Орест; Єндрейовський Ярослав; Стасина Марта; Титус Євстахій, Олекса, Ольга О.
388. Волоник Каролина; Сторонський Едвард, Інґерін, Христина.
403. Піш Мартин Дж., Марлін А.
414. Нестер Анна, Люба, Орися.
423. Васлядинський Маріян, Степан, Петро; Доскоч Ярослав; Кіналь Ольга; Мишковець Богдан, Ольга, Степан; Сем'янків Осип; Сусь Осип, Стефанія; Тарасенко Марія Л.
430. Васюта Богдан, Євген Мирон, Михайло, Юрко; Пастух Микола, Петро Роман; Трибушний Віктор; Федорович Володислав; Зенка І., Марія, Олена.
432. Войчук Морріс; Мельник Богдан.
436. Кавалець Володимир, Марія; Огар Ольга; Оленич Богдан; Серна Юрій, Оксана; Шевчук Мирон.
441. Косоловський Дуґляс В.
446. Боднар Роман.
454. Деґрендж Реймонд, Альберт.
464. Добко Іванна А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ
25. Цьолко Ігор.
40. Вовк Марія.
55. Зелинська Христина.
58. Горбовий Нестор, Роджер, Тарас.
106. Губаль Анастазія, Ніна; Чорний Андрій, Богданна.
127. Седлярчик Ярослав.
194. Вула Василь, Володимир, Дмитро, Орест; Мушкевич Орест; Худий Романа; Шуган Маріян.
268. Перцак Маріян.
277. Гарасимів Зенон, Степан.
298. Дідоха Данило, Давид.
337. Винар Михайло, Осип.
356. Вігуняк Михайло.
414. Каррано Ральф Р.
432. Конюх Катерина; Паржич Володимир 2; Ройко Павло; Ярмул Павло 7.

*ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ
36. Марцінковський Джеймс, Каролина.
100. Бровар Ворис, Олександер; — Качур Михайло.
116. Глушок Мирослава; Мрочко Степан, Марія.
140. Терлецький Іван, Марія, Павло, Теодор.
184. Ринчак Марія.
217. Велитович Михайло.
257. Костів Дмитро, Евстахій.
289. Сарбу Євген, Павло, Роза; Чудак Патриція.
291. Кульчицька Марта; Цогла Христина.
343. Васала Ненсі.
367. Боден Василь; Плекан Джеральд М.
427. Антонюк Ангелина.
445. Фльорко Роман.
448. Дюік Ярема, Марія.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

Відділ
48. Дудек Станислав; Лупинська Дольорес.
58. Гнатів Степан, Дарія.
151. Голець Петро.
163. Лещак Богдан.
194. Худик Марія; Шуган Марія.
292. Орищин Борис, Любомир.
337. Стельмах Уляна Л.; Чорний Остап, Марія, Степан.
379. Рихлинська Христина.
393. Срібний Юрій, Одарка; Шемелинець Михайло, Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ
40. Супик Михайло, Марія.
53. Головатий Марія.
55. Редліш Мерілин.
58. Тарнавська Люба М.
64. Варан Іван.
96. Курман Марія.
106. Петраш Ярослав.
114. Крахмілець Микола.
127. Подоляк Ольга.
142. Стець Софія, Ярина.
146. Маслюк Олег; Обуховський Богдан, Марта; Цап Андрій І.
221. Глущенко Марґарета; Левчанин Богдан; Поляцковий Олексій Олександер, Анна; Семенов Віталій Синенька Галина.
279. Корда Ілька М.
285. Кулик Іван.
288. Лянсон Френсис.
290. Криворучко Іван.
292. Байканич Люба.
296. Вомбик Кеннет, Конні.
304. Коваль Зенон; Пруць Марта.
348. Стецевич Осип, Еріка.
362. Левинський Антін, Петро.
364. Вол Донна; Годованський Михайло, Каролина; Прокопюк Михайло, Степан.
379. Волосінчук Володимир; Кінах Валя, Ніна; Озґа Ореста, Святослав, Юрій.
388. Деркс Альфред.
412. Костирка Ірина, Джанет А.
415. Мельник Осипа.
427. Ощипко Христя.
430. Васічинський Марія, Володимира, Роксоляна.
432. Волошин Петро Р. 3., Тарас Д. 2; Коман Едвард С. 2, Мирослав, Теодор Д. 2; Пука Андрій Дж.; Стасина Ярослава.
445. Ґорбаль Корнеля, Ярослава; Зарецький Мирон, Теодор; Зілинський Денніс.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ
83. Онуферко Христина.
187. Христина Михайло.
220. Євко Іван.
226. Воден Василь; Васала Ненсі; Велитович Михайло; Чудак Патриція; Марцінковський Джеймс, Каролина; Плекань Джерард; Сарбон Євген, Павло, Рос.
266. Яковенко Микола, Людмила.
298. Дідоха Давид, Данило, Міріям.
312. Дибайло Христина Т. 2.
324. Чаплинський Богдан, Марта.
361. Ринчак Марія.
362. Глушок Мирослава; Мрочко Степан, Марія.
379. Бровар Борис, Олександер.
410. Дюік Марія Е., Ярема П.
441. Гоч Роберт, Чарлін.
455. Винник Ірина.
464. Яцула Роман, Ірина.
473. Фльорко Роман Р.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

Відділ
5. Стирановський Мирослав.
9. Бондаренко Іван; Лучканин Тереса.
22. Деньо Володимир.
41. Опар Дорота.
45. Шопа Альберт.
48. Люліс Дорота; Цеплий Тереса.
75. Лівицький Ярослав.
76. Цап Варвара.
96. Сухий Роберт.
99. Валько Емілія.
102. Лежань Іван.
106. Марчук Василь.
109. Мороз Олена.
123. Вісточчі Фред.
163. Савчак Семеон.
164. Сарай Калина.
175. Костенко Макар.
205. Васильковський Андрій.
217. Стахів Антін.
242. Тхорик Ірина.
244. Венза Павлина.
255. Киселич Теодор.
287. Литвинюк Іван Г.
312. Вілецька Дорота.
326. Потоцька Зузанна.
342. Куцій Ольга.
344. Мотика Олена.
363. Гермак Дольорес.
395. Манро Вессі; Слотілок Володимир; Усик Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

Відділ
48. Дудик Станислав; Лупинська Дольорес.
58. Гнатів Степан, Дарія.
151. Голець Петро.
163. Лещак Богдан.
194. Худик Марія; Шуган Марія.
292. Орищин Борис, Любомир.
337. Стельмах Уляна; Чорний Остап, Марія, Степан.
379. Рихлинська Христина.
393. Срібний Юрій, Одарка; Шемелинець Михайло, Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відділ
11. Вельська Катерина.
164. Цебрик Михайло.
175. Василюк Іван.
176. Обух Амброзій, Володимир, Дональд.
238. Верестецька Ірина.
264. Рок Іван мол., Донна Дж.
283. Софинський Осип.
316. Казинська Зузанна Ф.
318. Майстро Марія.
388. Верещак Василь, Осип.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ
45. Шопа Альберт.

ДІТИ,ЩО ПОМЕРЛИ:

Відділ
159. Камінська Катерина.
379. Цицура Василь.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1951 було в У.Н.С. дітей членів	17,164
В місяці липні 1951 р. прийнято нових	214
В місяці липні 1951 р. прийнято наново	46
В місяці липні 1951 р. прийнято з перест. листами	29
В місяці липні 1951 р. прийнято з інших кляс обезп.	19
Разом	17,472
В місяці липні 1951 суспендовано	80
В місяці липні 1951 відійшли з переступними листами	36
В місяці липні 1951 відійшли до старших членів УНС.	33
В місяці липні 1951 відійшли до інших кляс обезпечення	19
В місяці липні 1951 відійшли зо зворотом у готівці	14
В місяці липні 1951 відійшли з виплаченим обезпеченням	—
В місяці липні 1951 відійшли на виплачене обезпечення	1
В місяці липні 1951 відійшли на безплатне продовження	—
В місяці липні 1951 померли	2
Разом	185
З кінцем місяця липня 1951 в УНС. було дітей членів	17,287

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,099
В клясі 2-ій на $ 400	839
В клясі 3-ій на $ 100	2,393
В клясі 4Р на $ 250	167
В клясі 4Р на $ 500	3,449
В клясі 4Р на $1000	1,334
В клясі 5Е на $ 250	310
В клясі 5Е на Ф 500	3,583
В клясі 5Е на $1000	1,148
В клясі 6С на $ 500	645
В клясі 6С на $1000	320
Разом	17,287
З кінцем місяця липня 1951 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	63,787

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1951 року, суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1951 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1951 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	244.28
2	212.46
3	230.09
4	94.58
5	629.87
6*	140.51
7	251.81
8	477.52
9	184.85
10	176.88
11	180.99
12	114.56
13	204.17
15	8.91
16	85.73
17	81.62
18	70.11
19	12.53
20	865.67
22	284.12
23	100.14
24	104.06
25	247.72
26	34.46
28	210.69
29	214.52
30	92.79
31	142.52
32	31.10
33*	617.10
34	27.04
35*	52.84
36	238.02
37	279.72
38	486.88
39	760.35
40	49.06
41	46.46
42	387.96
44	141.04
45	480.94
46	177.68
47	99.88
48	50.92
49	144.15
51	74.07
52	114.12
53	207.17
54	171.58
55	210.40
56	161.93
57	540.34
58	555.24
59	365.82
60	48.61
61*	149.32
62	252.48
63	476.70
64	187.62
65	199.81
66	154.99
67	206.86
69	265.54
70	408.00
71	120.33
73	85.34
74	94.73
75	310.57
76	585.52
77	133.14
78	107.57
79	25.12
80	121.02
81	181.69
82	64.38
83	375.87
84	249.74
85	297.76
86	196.47
87	164.03
89	55.74
90	311.16
91	348.33
92	20.36
93	79.89
94	2229.12
95	59.37
96	350.16
97	247.84
98	155.70
99	205.83
100	166.30
101	33.34
102	1552.67
103	152.46
104	291.78
105	416.43
106	905.77
107	147.72
108	138.79
109	186.92
110	20.86
111	53.58
112	488.89
113	111.34
114	131.02
115	68.04
116	129.70
117	217.03
118	112.39
119	95.73
120	368.31
121	273.06
122	59.06
123	212.42
124	140.67
125	361.22
126	104.60
127	1056.48
128	81.95
129	26.79
130	1013.05
131	45.01
132*	284.98
133	400.24
134	107.67
135	57.37
136	244.02
137	317.45
138	99.49
139	106.99
140	113.98
141	10.25
142	291.65
144	66.50
145	239.79
146	384.47
147	626.35
148	72.02
149	131.40
150	236.77
151	173.78
152	176.73
154*	114.48
155	855.56
156	378.12
157	7.31
158	599.07
159	93.73
160	112.75
161	434.60
162	34.02
163	350.57
164	306.15
165	134.15
166*	108.60
167	138.75
168	283.11
169	37.13
170	493.41
171	131.91
172	72.01
173	195.20
174	20.06
175	586.54
176	248.63

Відділ	Заплатив
177	278.85
178	444.59
179	385.88
180	123.18
181	111.63
182	252.75
183	543.49
184	192.80
185	60.57
186	93.93
187	102.63
188	28.51
189*	332.52
190	47.25
191	209.64
192	413.08
193	51.47
194*	735.50
195	54.69
196	53.46
197	32.80
198	18.74
199	81.21
200	443.55
201	44.15
202	38.10
203*	153.02
204	2406.47
205	25.85
206	834.48
207	171.48
208	29.09
209	47.07
210	60.05
211	298.20
212	80.71
213	409.88
214	126.66
215	68.95
216	12.19
217	785.85
218	333.31
219	638.32
220	539.94
221	3009.33
222	113.37
223	383.61
224	109.88
225	23.89
226	112.67
227	77.82
228	88.97
229	229.49
230	790.00
231	16.26
232	92.09
233	172.19
234	480.29
235	270.86
236	198.21
237	212.27
238*	971.34
239	308.67
240	369.32
241	193.94
242	224.70
243	92.91
244	27.54
245	302.75
246	99.70
247	399.04
248	107.60
249	36.71
250	11.89
251*	368.32
252	266.95
253	309.48
254	388.72
255	54.88
256	153.98
257*	144.54
258	30.72
259	425.09
260	14.30
261	69.19
262	82.51
263	49.84
264	104.78
265	50.31
266	504.71
267	144.30
268	385.95
269	26.42
270	426.23
271	274.92
272*	290.17
273	25.46
274	350.43
275	135.47
276	591.81
277*	1817.66
278	27.26
279	36.97
280	202.49
281	366.63
282	26.95
283	359.57
284	60.24
285*	36.59
286	118.16
287	474.97
288	408.53
289	99.40
290	174.41
291	524.85
292	2042.57
293	402.45
294	34.38
295	371.38
296	575.45
297*	49.64
298	154.42
299	125.83
300	172.47
302	29.22
303	92.05
304	439.45
305	217.50
306	66.76
307	116.32
308	117.12
309	56.68
310	159.10
311	13.96
312	93.39
313	34.04
314	14.26
315	31.85
316	623.26
317	143.20
318	160.74
319	99.52
320	430.29
321	168.57
322	130.49
323	150.14
324	355.16
325	1029.22
326	110.06
327	222.51
329*	95.30
330	230.25
331	151.75
332	114.47
333*	261.62
334	733.35
335	67.36
336	669.68
337	109.03
338	300.49
339	181.36
340	14.81
341*	330.85
342	455.16
343	267.99
344	103.38

Відділ	Заплатив
345*	164.04
347	303.52
348	243.68
349	101.55
350	334.11
351	125.81
352	191.14
353	74.84
354	15.70
355	95.81
356*	279.13
357	68.66
358	223.67
359	136.36
360	19.72
361	3001.13
362	203.70
363	157.74
364	642.39
365	56.19
366*	15.40
367	1113.14
369	301.42
370	479.56
371	508.81
372	213.69
373	117.28
374	201.22
375*	767.87
376	55.70
377	181.45
378	31.24
379	1760.89
380	66.68
381	36.13
382*	60.60
383	306.07
384	68.62
385	413.13
386	118.87
388	377.22
389	196.34
390*	343.44
391	46.15
392	18.46
393	74.78
394*	17.21
395*	100.21
396	93.69
397	296.52
398	31.10
399	21.01
400	130.14
401	63.19
402	88.47
403	227.88
404	45.10
405	71.53

Відділ	Заплатив
406	268.35
408	18.34
409	64.00
410	16.52
411	33.48
412	46.50
413	186.37
414	441.00
415	69.52
416	7.14
418	52.05
421	72.15
422	46.91
423	92.79
424*	12.51
426	60.20
427	409.53
428	20.34
429	35.26
430	713.45
431	41.63
432*	2412.39
433	147.70
434*	60.34
435	69.19
436*	419.14
438	83.56
441	438.55
442	35.41
443	24.04
444*	57.07
445	421.73
446	108.45
447*	35.29
448	62.78
449	32.38
450*	33.49
452	136.59
454	13.97
455	244.09
457*	8.39
458	249.67
459	126.48
460	239.85
461	181.40
462*	62.39
463*	73.47
464	364.80
465*	276.93
466	92.72
467	25.18
469	199.52
471*	111.03
473	770.12
475	42.25
476	217.75
477	271.13
478	145.35

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльнього фонду ______ 193.26

З місяних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпечення ____ 112,681.07

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив
1	6.17
3	2.42
28	6.74
30	8.58
33	6.88
37	15.20
39	23.81
65	12.79
70	7.04
83	2.86
90	5.78
101	3.04
102	13.32
106	4.49
108	3.78
112	5.56
117	4.86
125	2.66
127	3.37
133	2.74
139	2.55
147	24.11
151	5.51
170	5.34
185	5.66
206	2.85
208	2.82
216	5.38
221	1.88
234	15.70
237	2.88
243	8.91
245	1.06
274	1.49
275	10.14
278	1.15
286	29.20
305	3.91
316	1.41
321	3.93
335	3.70
336	8.73
342	10.24
349	3.83
358	1.62
361	2.68
367	3.71
370	5.41
384	24.13
388	6.59

З мдсячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення	348.25
З місячних вкладок від членів	$113,029.32
Відсотки від бондів	24,041.57
Відсотки від морґеджів	2,432.02
Відсотки від членських позичок	1,022.38
Відсотки з банків	44.19
Чинш з реальностей	4,198.25
Прихід друкарні і книгар.	12,724,58
З переносу виплаченої нагороди відділовим секритарям з мол. деп. до адміністраційного фонду стар.	3,950.36
З переносу резерви за переписаних членів молодечого деп. до старших членів	621.00
З переносу інших фондів за членів молодечого департаменту до інших фондів старших членів	6.45
Зворот позички до народного фонду	39.07
Надвишка при спл. бонду	10
Сплати морґеджів	2,063.75
Сплати бондів	1,014.90
Сплати членських поз.	5,851.40
Сирітські части по бл. п.	
220 Вітушинський Василь	250.00
238 Писнак Вілл'ям	1,666.66
Разом	$172,956.00

РОЗХІД

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ	
5 Періґ Анастазія	500.00
7 Лущ Іван	1,000.00
28 Трояновський Русел	1,000,00
29 Стасінчук Марія	1.000.00
70 Снадик Михайло ст.	1,000.00
86 Кондрацька Марія	500.00
105 Шаґала Григорій	5.00.00
130 Підгайнний Микола	500 00
147 Тухоліз Гнат	1,000.00
150 Соколовський Дмитро	1,000.00
179 Тилович Микола	500.00
194 Рибачук Олександра	500.00
204 Хитрик Іван	1,000.00
204 Кіриченко Юрій	500.00
218 Кріль Маґда	1,000.00
220 Вітушинський Василь	500.00
228 Копча Іван	1,000.00
230 Павлишин Микола	1,000.00
241 Бардачевська Ксеня	250.00
247 Івашко Розалія	500.00
247 Ванкович Анна	500.00
248 Коваль Дмитро	500.00
253 Гаврильців Марія	500.00
256 Федун Михайло	1,000.00
256 Ломаґа Іван	500.00
259 Кріль Михайло	1,000.00
283 Писнак М. Вілл'ям	2.500.00
288 Линіч Андрій	1,000.00
288 Газин Анна	500.00
325 Заблоцький Стефан	1,000.00
334 Твердохліб Василь	500.00
353 Гамерський Евстахій	500.00
379 Рихлінський Стефан	500.00
386 Лисогір Микола	1,000.00
400 Батік Анна	500.00
404 Конрацька Парія	500.00
407 Наконечна М. Анна	1,000.00
466 Куцеля Дмитро	1,000.00

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)

Відділ	
177 Патикевич Анна	500.00
347 Ковальський Іван	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти	4,268.94
Відсотки на закупл. бондах	295.66

Виплати з фонду Згоди Братств:

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду	193.26

Виплати з фонду народнього:

Український Конгресовий Комітет на Нар. Фонд	2,000.00
Поміч Пластові	25.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Відділ	
8 Газдун Бартоломей	398.35
9. Панкевич Анна	254.50

Виплати з фонду запомогового:

Відді	
4 Пупчик Марія	25.00
7 Ковчак Антін	35.00
7 Решетар Марія	25.00
10 Журав Лукач	35.00
20 Пригарська Марія	25.00
38 Лапичак Микола	35.00
51 Бура Павлина	25.00
52 Шабан Дмитро	50.00
58 Кофнюк Ольга	35.00
67 Клянцко Анна	75.00
70 Сокіл Михайло	35.00
73 Лех Катерина	25.00
78 Косінський Михайло	35.00
78 Супранович Матей	35.00
101 Вардусь Василь	35.00
104 Дротар Анна	25.00
108 Віркійовський Франко	35.00
109 Волошин Петро	35.00
121 Яворський Стефан	35.00
121 Олійник Григорій	35.00
133 Гоцинец Федор	35.00
146 Андрушків Анна	25.00
159 Федорів Володимир	30.00
160 Кішенюк Йосиф	50.00
162 Коританш Парани	25.00
164 Роль Іван	35.00
185 Романяк Александра	25.00
191 Бачинська Параска	30.00
197 Мусяла Марія	25.00
200 Цісик Ольга	25.00
201 Конський Григорій	35.00
204 Першин Михайло	30.00
206 Зелененький Дмитро	35.00
206 Чубай Анна	25.00
206 Процишин Анна	25.00
216 Грабінська Емілія	20.00
230 Какіш Марія	25.00
237 Михайлиця Петро	35.00
238 Попович Марія	25.00
251 Данилюк Микола	35.00
252 Пізяк Юрій	25.00
259 Марко Григорій	25.00
274 Сухар Чалий	25.00
278 Головатий Андрій	35.00
278 Гавришків Параскевія	25.00
280 Ґрещук Станислав	35.00
283 Софінський Филип	35.00
284 Петришин Сидоня	25.00
286 Шимон Стефан	75.00
290 Цілінський Володимир	35.00
290 Козуб Марія	30.00
292 Бродяк Василь	50.00
294 Левків Василь	35.00
301 Шумський Іван	35.00
301 Медзяк Марія	25.00
305 Шевчук Іван	35.00
308 Данько Федор	35.00
318 Крайовська Розалія	25.00
334 Добромильський Іван	25.00
334 Гнатків Іван	35.00
336 Оліяр Теодор	35.00
338 Бачинський Іван	35.00
342 Полегонька Марія	25.00
352 Жуль Марія	25.00
352 Яворська Теодозія	25.00
364 Славута Григорій	35.00
367 Андріїв Василь	35.00
367 Мазурчак Марія	25.00
371 Яцентій Константин	35.00
371 Петрій Василь	35.00
371 Віловус Марія	25.00
371 Дзера Ксеня	25.00
375 Дороховський Григорій	40.00
383 Клюсь Анна	25.00
383 Гусько Павлина	35.00
385 Ґреськів Анна	30.00
385 Моцьо Василь	30.00
406 Спольський Іван	35.00
406 Буняк Василь	35.00
429 Шпак Іван	35.00

Виплати Адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1951	23,947.85
Виплати друкарні і книг.	13,273.87
„Свобода" за орган	5,400.00
Платня помічних сил	2,102.94
Платня головного уряду	1,250.01
Лікарі за нових членів	673.00
Кошти подорожі і репрезентації	632.37
Чинш за офіси	625.00
Нагорода організаторам за нових членів	621.25
„Свобода" за праці і друки	536.23
Видатки канц. на пошту	383 \3
Кошти подорожі організаторів	281.25
Кошти правні	175.00
Канцелярійні видатки	135.42
Фотогр. знимки членських аплікацій	110.40
Направа і чищення машин	74.25
Оголошення	73.50
Федеральний податок за помічні сили	65.04
Стейтовий податок за помічні сили	61.87
Телефон	40.49
Шафи на членські документи	39.95
Асекураційні журнали	20.55
Вода	3.00

Інші виплати:

Податок, вода, паливо, світло і інші виплати на реальностях	993.18

Інвестиції готівки

Інвестовано в бондах	151.392.00
Позички членам	2,692.38
Разом	246.374.97

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем червня 1951 р. осталася	$406,942.14
Прихід за липень	172,956.00
Разом	579.898.14
Розхід за липень	246,374.97
Готівка з кінцем 31. липня 1951 остається	333,523.17

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	333,523.17
Моргеджі	586,664.74
Бонди	9,627.272.14
Позички членам	349,683.39
Реальности	208,000.00
Друкарня	14,115,95
Разом	$11,119,259.39

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	10,456,164.03
Адміністраційний фонд	115,261.75
Конвенційний фонд	16.273.30
Запомоговий фонд	175.323.58
Народний фонд	12,098.35
Посмертний фонд старого роду обезп.	77,090.65
Резервовий фонд	16,550.59
Сирітський фонд	91,017.60
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	103,685.39
Фонд Згоди Братств	3,738.23
Фонд Захисту-Сирот.	52,055.92
Разом	$11,119,259.39

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	7.96
2	18.21
3	8.87
5	35.77
6*	26.06
7	41.23
8	75.80
9	9.93
10	15.77
11	29.45
12	22.12
13	99.26
16	14.93
17	11.51
18	4.99
19	4.79
20	53.26
22	22.63
23	22.40
24	6.42
25	78.28
26	1.35
28	8.50
29	9.27
30	13.41
32	45
33	78.69
34	3.71
36	40.32
37	24.59
38	233.20
39	109.16
40	4.41
41	1.00
42	71.81
44	3.83
45	90.55
46	78.28
47	24.02
48	16.39
49	51.06
50	51.85
51	32.89
52	35.26
53	90.98
54	102.00
55	92.54
56	30.73
57	34.48
58	177.17
59	88.50
60	8.76
61*	36.17
62	55.44
63	191.34
64	42.99
65	41.96
66	13.72
67	1.80
69	22.44
70	37.64
71	46.08
73	4.62
74	7.59
75	134.58
76	81.48
77	7.10
78	3.29
79	3.60
80	17.85
81	36.52
82	3.93
83	49.83
84	51.55
85	34.22
86	24.42
87	27.40
89	93
90	42.46
91	24.86
92	2.70
93	21.68
94	462.56
95	68
96	94.25
97	15.07
98	19.70
99	47.53
100	7.06
102	169.38
103	28.48
104	41.74
105	48.68
106	99.05
107	18.24
108	4.77
109	10.98
110	5.74
111	79
112	100.90
114	29.49
115	7.86
116	49.17
117	60.60
118	105.50
119	13.96
120	13.30
121	7.65
122	6.58
123	6.00
124	6.27
125	157.68
126	7.79
127	112.97
128	46.44
130	191.06
132	18.31
133	36.97
134	3.93
135	1.83
136	30.58
137	20.70
138	18.15
139	5.69
140	22.18
141	1.13
142	53.72
144	24.38
145	70.67
146	76.85
147	86.53
148	2.25
149	54.48
150	103.04
151	31.22
152	4.42
155	96.73

Відділ	Заплатив
156	34.74
157	21.30
158	14.18
159	1.80
160	10.73
161	37.57
163	99.57
164	99.28
165	29.88
167	45.56
168	222.38
169	24
170	151.25
171	67.58
172	2.90
173	21.44
174	50
175	87.51
176	36.57
177	101.85
178	66.92
179	42.98
180	21.55
181	3.55
182	18.40
183	171.29
184	35.44
185	7.71
186	14.31
187	9.91
188	3.60
189*	77.19
190	5.50
191	40.69
192	93.95
193	25
194*	179.89
196	11.22
198	25
199	27.05
200	131.04
201	1.67
202	9.91
203*	42.40
204	804.58
205	70
206	121.11
207	6.67
208	1.35
210	12.19
211	60.33
212	8.83
213	49.17
215	74.26
216	3.76
217	110.66
218	109.37
219	119.29
220	70.02
221	482.20
222	2.86
223	20.27
224	11.01
225	1.40
226	58.02
227	13.61
228	75
229	8.15
230	93.17
231	45
232	11.64
233	24.90
234	108.34
235	18.39
236	36.10
237	80.65
238*	254.27
239	59.34
240	201.47
241	7.68
242	22.17
243	15.59
244	3.93
245	71.12
246	7.59
247	115.38
248	12.55
250	1.35
251*	50.40
252	58.33
253	46.75
254	56.42
255	6.48
256	41.81
257*	6.53
258	12.73
259	33.62
260	2.66
261	3.80
262	19.21
263	4.27
264	28.17
265	14.63
266	192.35
267	9.64
268	49.54
269	2.47
270	54.22
271	75.22
272*	3.37
273	5.69
274	81.91
275	22.40
276	24.03
277*	268.63
279	2.40
280	3.40
281	174.31
282	6.79
283	52.40
284	3.60
285*	4.45
286	45
287	59.28
288	62.64
289	49.55
290	44.58
291	72.63
292	199.60
293	91.37
295	101.73
296	77.25
297*	3.08
298	15.07
299	6.22
300	6.65

Відділ	Заплатив
303	3.77
304	125.59
305	59.14
306	20.85
307	24.27
308	12.46
309	6.76
310	10.00
311	1.35
312	14.33
313	46.76
314	13.73
316	225.47
317	21.56
318	28.69
319	22.05
320	50.77
321	70.24
322	13.52
323	5.33
324	28.68
325	332.13
326	23.92
327	34.28
329*	10.45
330	65.83
331	39.85
332	3.60
333*	12.14
334	49.10
335	4.41
336	154.67
337	39.16
338	6.55
339	18.17
341*	132.31
342	87.84
343	75.05
344	7.74
345*	33.84
346	90
347	35.47
348	112.56
349	13.55
350	37.06
351	6.51
352	26.36
353	26.07
355	21.96
356*	78.14
357	9.19
358	58.79
359	90
360	7.54
361	989.17
362	15.91
363	6.81
364	197.03
365	3.55
367	232.94
369	25.27
370	68.08
371	47.38
372	23.64
373	32.57
374	61.59
375*	91.08
376	7.84
377	4.15
378	6.74
379	539.59
380	53.26
381	1.35

Відділ	Заплатив
383	139.27
384	1.83
385	19.68
386	1.06
388	109.68
389	4.03
390*	34.71
391	12.96
393	54.40
394*	98
395	1.35
396	23.06
397	56.43
398	1.86
4.00	20.10
401	10.34
402	43.08
403	6.84
404	90
405	2.22
406	75.48
408	1.06
409	2.20
410	4.74
412	12.09
413	151.01
414	216.18
415	1.80
418	19.03
421	19.10
422	5.40
423	21.62
426	8.44
427	240.32
428	43.04
429	2.70
430	209.32
431	13.19
432*	665.77
433	228.39
435	2.94
436*	94.31
438	32.09
441	269.39
442	11.96
443	15.51
444*	61.83
445	67.00
446	48.14
447	10.86
448	2.70
449	22.12
450*	4.29
452	13.76
454	4.32
455	36.90
458	164.69
460	16.19
461	115.26
462*	7.30
463	3.38
464	173.96
465	44.49
466	72.26
467	1.13
469	112.75
471	135.44
473	269.65
474	109.79
475	18.37
476	7.09
477	68
478	73.67

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	22,952.83
Звільнення членів від плачення вкладок в клясах 1-3	126.50
Відсотки від бондів	2,957.65
Відсотки від морґеджів	236.46
Сплати морґеджів	332.36
З переносу інвестицій в бондах з адміністраційного до посмертних фондів	10,225.50
Разом	36,831.30

РОЗХІД

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ	
165 Скотинський Микола	100.00
204 Салюк Евген	390.00
379 Тшіцука Василь	25.00

Інші виплати посмертного фонду

Грошеві звороти	1,380.84
Дивіденда для членів обезпеч. в кл. 1-3	126.50
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезп.	621.00
Відсотки від закупл. бонд.	23.16

Виплати адміністраційного фонду

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1951.	4,801.05
Платня помічних сил	1,098.40
„Свобода" за „U. Week."	600.00
„Свобода" за праці і друк.	167.47
Видатки канцелярійні на пошту	25.00
Федеральний податок за помічні сили	21.02
Стейтовий податок за помічні сили	20.01
Перенос інших фондів до фондів старш. членів	6.45
Лікарі за нових членів	6.00

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	10,174.90
З переносу інвестицій в бондах з адм. до посм. фондів	10,225.50
Разом	29,812.30

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем червня 1951 р. осталася	42,317.06
Прихід за липень	36,831.30
Разом	79,148.36
Розхід за липень	29,812.30
Готівка з кінцем 31. липня 1951 р. остається	49,336.06

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	49,336.06
Морґеджі	35,470.12
Бонди	1;323,800.60
Позички членам	1,255.20
Разом	1,409,861.98

Стан довжний:

Посмертний фонд	1,367,292.82
Адміністраційний фонд	42,569.16
Разом	1,409.861.98

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 31. липня 1951 року	11,119,259.39
Майно молодечого Департаменту з кінцем липня 1951 року	1,409,861.98
Разом	$12,529,121,37

Роман Слободян, гол. кас.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

М. Курчак

В БАБИЛОНІ

Сьогоднішній ранок застав Бабилонське приходство зовсім іншим, як звичайно...

Що ж то за такий рух? Що за крик, що за шум? В будинку наче в улію — і шумить і гуде. Цей шум щораз то більше продирається крізь відчинені вікна та наповняє повітря назовні.

Аж тепер пізнали спокійні мешканці природи бабилонського приходства своїх давних знайомих: це ж малий Петрусь Пік біжить на самому переді й тут же під кущем, спотикнувшись, перекотився кілька разів!.. А там знов малий Лев, наче дійсний лев, скаче через вікно своєї кімнати, бо бігти через двері не має вже часу; на другому поверсі на сходах показався „Муха" Савицький і летить коміть головою, щоб ще на час стати в чвірку до ранніх вправ. Гурт „скорих" спізнюхів замикає раковим кроком Рак-Раковський...

„Раз-два, раз-два..." й гнучкі хлоп'ячі тіла вигинаються на всі боки — а сонце закрадається з-за густих дерев, наче соромиться, що його сьогодні випередили ці маленькі лицарі й наче приподобання їм — обсипає їх своїми тайними, золотими проміннями. Ще короткий ранній наказ й мала „сотня" біжить наввипередки до умивальок, щоб там зимною водою прогнати ще рештки нічної кволости й сну та своєчасно стати до ранньої молитви...

∴

А ця хвиля така настроєва... така сильна, що витискає сльози з очей. З сотні малих — щирих сердець несеться до стіп Всевишнього молитва просьба: „Боже, вислухай благання!.." — послухай нас, невинних, кришталево-чистих істот. Ти ж самий так дуже любив діточок під час свого побуту на землі, Ти ж велів так часто дітям приходити до себе — „...бо таких є царство небесне"... Зглянься, за нашими просьбами, над нашим многострадальним народом, пішли йому єдність, пішли йому любов між собою таку чисту й необлудну, як оце наша діточа... Вислухай, Боже, нашу молитву: здійми з нас кайдани, не дай нам загинуть одним в неволі, в ярмі на рідній не своїй землі, — а другим на вічному скитанні — але пішли нам волю й ласку повернути в Рідний, дорогий наш Край".

Серце й душа наповняється такою великою вірою і надією... бож чи це можливе, щоб така молитва невинних істот була без наслідків?

∴

„Розхід!" — ще вповні не прогомонів, а вже малий Ігор-грубасик, наче бульба, випередивши небагато більшого від себе Кока, скаче по кілька сходів, щоб першим влетіти до їдальні — хоч тут треба заохочувати його до сніданку такими арґументами, як загрозою покликання з кухні Ліди, щоб нагодувала його як малу дитину.

Зникають Божі дари із столів. Хлопці спішаться, бо по сніданку дозвілля — забави. Найскоріше з'їдає, та ще й других підганяє, Пелехатий Грубасик, бо ж його черепашка-скоронїжка, яку він приміс-тив на нічліг попереднього вечера в пущі від консерви й заховав в кущах — згідно зі словами „третього Команданта" — малого „Гузика", мала звідтам вилізти й вже зближається своїм черепашним кроком назад до ставка. Він, вправді, в це не дуже вірить, бо ніхто не бачив, де він її приміщував — але сьогодні все можливе... Якщо було можливе вчора, що „Нестор" „сам зіпнявся" з припону й втік до міста, бо ж прецінь ані Коваль, ані Покладок його не рухали — тільки гладили й пробували, чи він сильно прив'язаний — то чому ж черепашка не могла б „сама вилізти" з пушки?..

∴

А тимчасом година зайнять. Песьо Пік сів на старому пеньку, в дуплі якого пригніздилися гадюки, й плаче. Плаче, бо він має перевести зі старшою групою пробу вільноручних вправ — а тут ніяк не йде... Там два брати роз-базарились і годі їх успокоїти, тут Роґуцький з хистом свого батька переконує свого сусіда в правильности його руху, на другому місці знову найбільший таборовик „Грубий Джов" обганяється від найменшого Петриги й тій сцені „Слоня з комарем" приглядається цілий гурт хлопців; словом: ситуація трагічна, а Пік — безрадний...

Зате його брат Петрусь Пік має більше щастя за нього. Він з молодшою групою приготовляє пісню. Станув на середині, кивнув пальцем, крикнув: три!.. і понеслась пісня:

„Гей-гу, гей-га, таке то в нас життя:
Наплечники готові, прощай, моя рідня!
Сьогодні помандруєм в далекий Бабилон,
А завтра там на річці всі попливем човном,
Гей-гу, гей-га, всі попливем човном.

А як прийдеться встати на голосок дзвінка,
Побігти і скупатись в зимній воді ставка,
То плакати не будем, як вдома це бува,
Бо всі ми лицарі тут і мами тут нема,
Гей-гу, гей-га, і мами тут нема.

Тут кашу на обіді з'їдаємо додна,
Ковбасу рвем на двоє, бо більше вже нема,
А маслом ноги мажем, бо комарі нас тнуть,
Команди боїмося, бо спати все женуть,
Гей-гу, гей-га, бо спати все женуть...

∴

В трудній ситуації Піка-Песя, на рятунок йому приходить дзвінок. Друге снідання... Малі мешканці бабилонської оселі підходять „гусаком" до розставлених під деревами столів, на яких розложене друге снідання. Тут перед веде „Супермен" — на Гойдичах-Гойдич; він мусить випити обов'язково три горнятка молока, щоб здігнати й перегнати світового „супермана". І йому вже не багато до того бракує: протягом останніх трьох днів прибрав на вазі пів фунта. Випорожнює горнятка одне за одним, а йому ледви дорівнює в тому славний лицарський нащадок Черник.

Сніданки зникли — а дітвора розбіглась ще на кілька хвилин дозвілля, бо за короткий часок знову збірка й „подорож літаком до Києва" — до Лаври — під проводом о. Мелетія. Найбільше захоплений тією подорожжю малий Сільо Яцків, бо він вже сконструював свій власний літак, та хотів би ним, вертаючися з Києва, вступити ще до славного города князя Ярослава над срібнолентим Сяном — й до Полянтич, до свого діда...

І полетіли хлопці до Києва... і оченятами своєї душі оглядають ті славні пам'ятки далекої своєї Батьківщини. Оглядають ту славну й багату, молоком й медом текучу Україну — колись — таку могутню в світі!.. А тепер... і сльози наповнили малі дитячі оченята — ; тепер їм немає пристановища в тій землі їхніх батьків; тепер вони зо своїми батьками мусять тинятися по широких, незнаних світах, бо на їх рідній Батьківщині розпаношились зайди-вороги, плюндруючи ще рештки нашого багацтва й слави. І обличчя поважніють, а в душах малих лицарів України знову й знову відживає постанова працювати тут на чужині для рятунку Батьківщини й ця постанова виривається з їхніх сердець на зовні:

„Ми поляжем, щоб Волю і Славу
і Честь
Рідний Краю здобути Тобі!..

ГОЛОГАНА В КАТЕДРІ БОГОСЛУЖЕННЯ ЗА

Ню Йорк. — Тисяча осіб було приявних на Службі Божій в катедрі св. Петрика, відправленій по майорові Вилємові Гологанові, коли домовину з його тлінними останками принесли до церкви перед похоронами на цвинтарі. Тіло небіжчика привезли з Італії, після того як його найшли в озері, де воно пролежало шість років. Гологана замордували його співтоварищі — партизани за те, що він не хотів дати комуністам більше зброї й грошей, ніж їм належалося. Департамент оборони твердить, — що Гологана наперед отруїли, а після того замордували його власні товариші лейтенант Адо Ікарді й сержант Карло Лодолсе.

КОНҐРЕСМЕНИ ВИВЧАЮТЬ НАФТОВІ ТЕРЕНИ

Каракас, у Венесуелі, 27 серпня. — Три американські конґресмени, які приїхали сюди на відвідини, відлетіли літаком на оглядини нафтових інсталяцій на озері Мракайбо. Перед від'їздом, їх прийняв на розмову теперішній голова уряду в Мірафлорес. Конґресмени сказали кореспондентам, що їхня місія не урядова, а тільки приватна, хоч вони в гостях венесуельського уряду.